Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3773 | 4 PAGINI - 20 BANI | Duminică 2 iulie 1961

COMUNICAT

In zilele de 30 iunie și 1 iulie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La plenară au luat parte membrii și membrii supleanți ai C.C. al P.M.R., primii secretari și secretarii cu problemele agrare ai comitetelor regionale P.M.R., șefii de secții și adjuncți ai șefilor de secții ale C.C. al P.M.R., miniștrii și adjuncți ai miniștrilor, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, conducători ai unor organizații de masă, redactorii șefi ai ziarelor centrale și alți activiști de partid și de stat.

La primul punct al ordinei de zi, plenara a dezbătut și a aprobat în unanimitate proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1962, cu îmbunătățirile care decurg din discuția ce a avut loc.

Au fost stabilite măsurile organizatorice și tehnice pe care trebuie să le ia în lunile următoare ministerele, întreprinderile, organele locale de partid și de stat, pentru a se crea condiții cît mai bune îndeplinirii planului în anul 1962.

La al doilea punct al ordinei de zi, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a prezentat un raport asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii.

In urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii

Tovarăși,

Congresul al III-lea al P.M.R. a stabilit ca obiectiv fundamental al planului economic pe anii 1960—1965 dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională, în vederea desăvîrșirii construcției socialismului.

În această plenară supunem spre examinare rezultatele obținute în îndeplinirea Directivelor Congresului cu privire la dezvoltarea agriculturii și măsurile necesare pentru terminarea procesului de colectivizare, continua consolidare economico-organizatorică a gospodăriilor colective, sporirea însemnată a producției agricole.

Mărețul program de dezvoltare economică a țării și de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului, perspectivele desăvîrșirii construcției socialiste au fost primite cu încredere de oamenii muncii, au dat un puternic avînt inițiativei creatoare a clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, care au pornit cu elan și înalt spirit de răspundere la realizarea planului de șase ani.

Ca urmare a eforturilor pline de abnegație ale maselor muncitoare, se dezvoltă în ritm susținut toate ramurile industriei și mai ales ramurile hotărîtoare pentru industrializarea socialistă, asigurîndu-se dezvoltarea proporțională a economiei naționale, fără salturi spectaculoase, pe o linie mereu ascendentă. S-au obținut rezultate substanțiale în ridicarea nivelului tehnic în toate sectoarele de activitate economică, au crescut acumulările socialiste, fondurile de investiții sînt folosite mai bine, cu mai multă economicitate și spirit gospodăresc, s-a întărit disciplina de plan și financiară.

Realizarea și depășirea planului de stat pe anul 1960 creează condiții favorabile pentru îndeplinirea cu succes a planului de șase ani.

În primele 5 luni ale acestui an, planul producției globale pe ansamblul industriei a fost îndeplinit în proporție de 103,4 la sută, obținîndu-se peste plan o producție în valoare de mai mult de 1 miliard de lei.

Față de perioada corespunzătoare a anului 1960, producția industrială a crescut cu 17 la sută. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industrie au dat, peste prevederile planului, 35.600 tone fontă, 20.500 tone oțel, 23.700 tone minereuri de fier, 186.400 tone cărbune, 2.700 tone sodă calcinată, aproape 43.000 tone ciment, circa 1,4 milioane m.p. țesături de bumbac și de lînă, 111.000 perechi încălțăminte, 1.400 tone uleiuri comestibile ș.a.

Numai în primele 5 luni ale anului acesta industria noastră socialistă a dat de 3 ori mai mult oțel și energie electrică decît s-a produs în Romînia în întreg anul 1938.

Între 1 ianuarie — 31 mai 1961 s-au investit în întreaga economie peste 8 miliarde lei, cu 22 la sută mai mult decît în aceeași perioadă a anului 1960. Au intrat în producție numeroase obiective industriale importante, între care bateria IV de cocs la Hunedoara cu o capacitate de 250.000 tone pe an, bateria I de semicocs la Victoria Calan cu o capacitate de 88.000 tone pe an, fabrica de formaldehidă la combinatul chimic Victoria, complexul pentru industrializarea lemnului Pipera, combinatul de produse lactate București, noi capacități la centrala electrică de termoficare Borzești, la uzina de zinc de la Copșa Mică, la țesătoria de in și cînepă Păulești, fabrica de sticlărie Sighișoara.

Pentru construcții de locuințe statul a alocat în anii 1960—1961 cu 600 milioane de lei mai mult decît prevedeau pentru această perioadă Directivele Congresului al III-lea. În primele cinci luni ale acestui an au fost date în folosință oamenilor muncii 10.200 apartamente.

Volumul vînzărilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist este în primele 5 luni ale anului 1961 cu 18 la sută mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului 1960. După date preliminate aceste vînzări au crescut: la carne cu 7 la sută, la preparate de carne cu 19 la sută, la zahăr cu 5 la sută, la ulei cu 16 la sută, la țesături și confecții de bumbac cu 5 la sută, la țesături și confecții de lînă cu 14 la sută, la încălțăminte de piele cu 30 la sută, la mobilă cu 39 la sută, la mașini de spălat rufe cu 132 la sută. Populația este mai bine aprovizionată, au crescut din ce în ce mai mult vînzările de produse necesare confortului casnic și satisfacerii cerințelor de cultură.

Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste au fost primite cu însuflețire de oamenii muncii din toate ramurile de producție. Muncitorii, inginerii, tehnicienii, au obținut rezultate valoroase în lupta pentru o calitate superioară a produselor, care s-a transformat într-o largă mișcare de masă. De asemenea, pînă la începutul lunii mai a acestui an s-au realizat economii peste plan de 133 milioane de lei.

În obținerea acestor rezultate, un rol important l-au avut măsurile luate de partid pentru îmbunătățirea continuă a activității de conducere planificată a economiei naționale. Planul anual a fost elaborat cu participarea largă a celor mai calificate cadre de specialitate din producție și din organele economice centrale și locale, cifrele de plan au fost cunoscute de întreprinderi cu trei luni înainte de începerea anului; aceasta a permis să fie luate din timp măsurile organizatorice, economice și tehnice care au asigurat încă din primele zile ale anului ca producția să se desfășoare în ritm susținut.

Rezultatele obținute în construcția socialistă la sate

De la cel de-al III-lea Congres și pînă în prezent s-au înregistrat rezultate îmbucurătoare în munca desfășurată de partid pe frontul construcției socialiste la sate.

Sectorul socialist s-a dezvoltat considerabil, extinzîndu-se și consolidîndu-se relațiile de producție socialiste. Nivelul tehnic al agriculturii s-a ridicat neîncetat, au crescut producția agricolă globală și producția marfă, au sporit cantitățile de produse agricole intrate în fondul central al statului, a crescut continuu nivelul de trai material și cultural al țărănimii.

Tabloul general al repartizării suprafeței agricole și arabile pe categorii de gospodării la data de 1 iunie 1961 este următorul:

	Suprafață față de totalul R.P.R.			
	agricolă		arabilă	
	mii ha	%	mii ha	%
Unități agricole de stat	4.270,4	29,4	1.691,3	17,2
Gospodării agricole colective	5.069,5	34,8	4.504,7	45,9
Întovărășiri agricole	2.742,2	18,9	2.176,2	22,2
Total agric. socialistă:	12.082,1	83,1	8.372,2	85,3
Gospodării agric. individ.	2.464,5	16,9	1.448,4	14,7
Total agricultură:	14.546,6	100,0	9.820,6	100,0

Reiese că la începutul lunii iunie a acestui an, agricultura socialistă cuprindea 83,1 la sută din suprafața agricolă și 85,3 la sută din suprafața arabilă a țării.

Din numărul total al familiilor țărănești 84,2 la sută fac parte din sectorul socialist.

Ceea ce caracterizează stadiul actual al construcției socialiste la sate este intensificarea ritmului de creștere a numărului de gospodării colective; se poate aprecia că, în perioada de după Congresul al III-lea al partidului, trecerea țărănimii spre gospodării colective a căpătat din ce în ce mai mult un caracter de masă. Este suficient să arătăm că în decurs de un an (iunie 1960—iunie 1961) au intrat în gospodării colective 610.000 familii, cu o suprafață de aproape un milion și jumătate ha teren agricol; în această perioadă numărul de familii intrate în gospodării colective este cu 80 la sută mai mare iar suprafața agricolă cu 60 la sută mai mare față de perioada respectivă a anilor 1959—1960.

Se accentuează ritmul transformării întovărășirilor agricole în gospodării colective. De la Congres pînă acum au trecut la gospodării colective un număr de 2.242 întovărășiri agricole cu 447.000 familii și 1.150.000 ha teren agricol. Aproximativ 75 la sută din noii colectiviști provin din rîndurile întovărășiților.

Această evoluție a întovărășirilor confirmă justețea politicii partidului, care în munca politică și organizatorică de atragere a țărănimii pe drumul socialismului a pornit de la forme simple și accesibile, de natură să deprindă masele țărănești cu organizarea socialistă a muncii, constituind o școală de cooperare în producția agricolă. Viața a dovedit că, pe măsură ce întovărășiții se conving din experiența proprie și din experiența gospodăriilor colective fruntașe de avantajele agriculturii socialiste, ei trec la forma superioară de cooperare, la gospodăria agricolă colectivă.

Ca rezultat al procesului de dezvoltare a agriculturii socialiste, **gospodăriile agricole colective au devenit dominante în sectorul cooperatist,** reprezentînd aproape 68 la sută din suprafața arabilă deținută de acest sector, față de 50 la sută la 1 iunie anul trecut. Sectorul cooperatist se află în plină dezvoltare și transformare, procesul de extindere și consolidare a relațiilor socialiste ridicîndu-se mereu pe o treaptă mai înaltă.

După Dobrogea, complet colectivizată încă din 1957, a doua regiune complet colectivizată este regiunea București, regiunea cea mai mare din țară, cuprinzînd cca. 12 la sută din numărul total al familiilor țărănești și peste 16 la sută din suprafața arabilă a țării.

Permiteți-mi, tovarăși, ca, de la această înaltă tribună, să felicit în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn pe țăranii din regiunea București care au mers cu încredere pe calea arătată de partid, calea agriculturii socialiste. Felicităm pe comuniștii din regiune, pe inginerii și mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare și gospodării de stat, pe lucrătorii din sfaturile populare, care au desfășurat o rodnică muncă politică și organizatorică în rîndul țăranilor muncitori, i-au îndrumat pe calea agriculturii socialiste și i-au sprijinit să obțină an de an realizări tot mai însemnate în gospodăriile colective. Acum, cînd întreaga regiune este colectivizată, în fața țărănimii s-au deschis posibilități nelimitate pentru creșterea producției agricole, pentru ridicarea nivelului ei de trai material și cultural. Întreaga energie creatoare a țărănimii trebuie acum concentrată spre consolidarea economică a gospodăriilor colective și dezvoltarea lor multilaterală pe calea îmbinării culturii cerealelor cu alte ramuri ale producției agricole, mai ales cu crearea unor puternice ferme de animale proprietate obștească, spre aplicarea măsurilor agrozootehnice de sporire a producției la hectar, spre ridicarea randamentului animalelor, spre folosirea deplină a condițiilor pedoclimatice și economice favorabile obținerii unor recolte tot mai bogate.

Procesul de colectivizare se află într-un stadiu înaintat și se apropie de terminare în regiunile Galați și Banat, unde aproape întreaga țărănime din zonele de șes și deluroase a trecut în gospodării colective. Bune rezultate s-au obținut și în regiunile Cluj, Iași, Oltenia.

Toate acestea demonstrează încrederea maselor țărănești în politica Partidului Muncitoresc Romîn, creșterea conștiinței socialiste a țărănimii muncitoare, justețea politicii partidului de întărire continuă a alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a regimului democrat-popular.

Odată cu progresele înregistrate în procesul de colectivizare, s-au obținut importante rezultate în domeniul sporirii producției și a productivității muncii agricole.

În anii 1959—1960 producția totală agricolă a crescut, în comparație cu anii 1957—1958, cu 13 la sută la grîu, cu 12 la sută la porumb, cu 94 la sută la floarea-soarelui, cu peste 80 la sută la sfecla de zahăr, cu 19 la sută la lapte, cu 13 la sută la carne, cu 11 la sută la lînă.

Sporește continuu fondul central al statului, asigurîndu-se nevoile crescînde de consum ale populației, aprovizionarea cu materii prime agricole a industriei, creșterea rezervelor de stat și a disponibilului de export.

Ponderea gospodăriilor de stat în formarea fondului central al statului de produse agricole este tot mai mare. În anul 1960 ele au livrat statului 36,5 la sută din fondul central la grîu, 22,2 la sută la porumb, peste 28 la sută la lapte de vacă și mai mult de 20 la sută la carne.

Țărănimea îndeplinește cu conștiinciozitate contractele de vînzare a produselor agricole către stat, care îi asigură prețuri avantajoase și stabile. Gospodăriile colective au livrat statului în anul 1960, calculat la suta de hectare, cu peste 17 la sută mai multe cereale față de anul 1959, cu aproape 105 la sută mai multă carne, cu aproape 126 la sută mai mult lapte de vacă, cu peste 24 la sută mai multă lînă. Deosebit de avantajoase s-au dovedit a fi pentru gospodăriile colective ca și pentru stat contractele încheiate pe termen de cinci ani, sistem care trebuie să fie generalizat. **Veniturile țărănimii realizate din valorificarea către stat a produselor agricole au crescut de la 5,9 miliarde lei în anul 1955 la 8 miliarde în 1959, la 8,8 miliarde în 1960 iar pentru anul 1961 vor crește, după date preliminate, la 9,6 miliarde lei.**

Proprietatea obștească a gospodăriilor colective a crescut datorită realizărilor obținute în sporirea producției agricole, ajungînd la sfîrșitul anului 1960 la valoarea de peste 5 miliarde 300 milioane de lei.

În anul 1960 gospodăriile colective au investit din fonduri proprii și din credite primite din partea statului 1 miliard 460 milioane lei.

A crescut efectivul de animale proprietate obștească al gospodăriilor colective; numărul total al bovinelor a sporit în 1960, față de anul 1959, cu 294.500, din care 105.200 vaci; al porcinelor — cu 92.000, din care 27.500 scroafe; al ovinelor — cu 642.000. S-au dat în folosință 13.000 construcții gospodărești, 3.000 de grajduri pentru bovine, 1.140 maternități și îngrășătorii pentru porcine, 1.350 saivane pentru oi, 820 magazii pentru cereale ș.a.; gospodăriile colective și-au sporit numărul mașinilor și utilajelor proprietate obștească, deținînd în prezent aproape 4.000 autocamioane, 3.700 tocători de furaje, 4.600 motoare stabile și electrice, 2.400 pompe pentru irigat ș.a.

Cointeresarea materială a colectiviștilor la dezvoltarea economică a gospodăriilor colective și la sporirea producției agricole a fost și este un principiu fundamental al partidului în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Îmbunătățirea întregii activități de producție a gospodăriilor colective este indisolubil legată de **întărirea rolului zilei-muncă** și de folosirea chibzuită a acestora. Cele mai multe gospodării colective cheltuiesc economic zilele-muncă prin folosirea unor norme de lucru corespunzătoare, prin reducerea numărului de zile-muncă pentru activități ce nu sînt direct productive, prin planificarea și controlul riguros al cheltuielilor de zile-muncă.

Anul trecut gospodăriile colective au distribuit colectiviștilor produse și bani în valoare de 19 lei în medie pe țară pentru fiecare zi-muncă. Un număr de 755 gospodării au repartizat produse și bani în valoare de peste 25 lei de fiecare zi-muncă; din acestea, în 293 de gospodării valoarea zilei-muncă a fost de peste 30 de lei.

Un mijloc puternic de stimulare îl constituie **acordarea de avansuri bănești,** lunar sau trimestrial. Un număr de aproape 900 gospodării colective au acordat anul trecut, în fiecare lună, avansuri bănești. Astfel, gospodăriile agricole colective din comuna Tudor Vladimirescu — regiunea Galați, din comuna Gătaia — regiunea Banat, din comuna Comana, regiunea Dobrogea, ca și multe altele, au împărțit colectiviștilor în fiecare lună ca avans cîte 8—10 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată în luna respectivă.

Un număr din ce în ce mai mare de gospodării colective au introdus **retribuirea muncii nu numai după lucrările efectuate, ci și după rezultatele muncii depuse,** repartizînd colectiviștilor premii în funcție de depășirea producțiilor planificate.

La veniturile realizate de colectiviști prin muncă în gospodăria obștească — principalul izvor de venituri al colectiviștilor — se adaugă veniturile obținute din gospodăria personală și de la animalele pe care membrii gospodăriilor colective le dețin potrivit statutului.

Se transformă pe zi ce trece fața satelor, țărănimea se hrănește și se îmbracă mai bine, își construiește locuințe, își cumpără mobilă, aparate de radio și de televiziune, își ridică necontenit nivelul de trai material și cultural, făurindu-și o viață civilizată, demnă de epoca socialismului.

Tovarăși,

Călăuzindu-se neabătut după învățătura marxist-leninistă, partidul nostru a mers consecvent pe linia creării bazei tehnico-materiale a socialismului, dezvoltînd industria grea cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, a aplicat în mod creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învățînd necontenit din experiența construcției colhoznice sovietice și din propria noastră experiență acumulată în decursul anilor. În opera de transformare socialistă a agriculturii, partidul a vegheat la respectarea strictă a liberului consimțămînt, lărgind continuu baza politică și economică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănime.

Organele și organizațiile de partid au desfășurat o muncă politico-organizatorică perseverentă în rîndurile maselor țărănești care au urmat cu încredere cuvîntul partidului. Faptele au demonstrat cît de neîntemeiate sînt calomniile lansate de ideologii capitaliștilor și moșierilor care pretind că țărănimea ar fi refractară socialismului.

Un factor esențial care a determinat lărgirea curentului de trecere a țărănimii spre colectivizare îl constituie forța de atracție mereu crescîndă exercitată asupra întregii țărănimi de către gospodăriile colective fruntașe.

În procesul de colectivizare a agriculturii trebuie să subliniem în mod deosebit importanța ajutorului material și tehnic acordat de stat gospodăriilor colective. Experiența construcției noastre socialiste la sate confirmă teza leninistă cu privire la rolul hotărîtor al statului socialist în dezvoltarea forțelor de producție și făurirea relațiilor de producție socialiste în agricultură.

În ultimii zece ani statul a făcut investiții pentru agricultură în valoare de aproape 18 miliarde de lei. Au fost create stațiuni de mașini și tractoare, care pun la dispoziția țărănimii tractoare, semănători, combine și alte mașini agricole.

Tovarăși,

În reorganizarea socialistă a agriculturii au trebuit înlăturate numeroase greutăți și neajunsuri, obiective și subiective, legate în cea mai mare parte de procesul de creștere a construcției socialiste.

Marea gospodărie agricolă colectivă ridică probleme numeroase de organizare a muncii, de dezvoltare planificată a producției agricole intensive și multilaterale. După crearea gospodăriilor colective, activitatea organelor și organizațiilor de partid în domeniul construcției socialiste devine mai complexă și mai plină de răspundere. Ele au datoria să acorde gospodăriilor colective, imediat după constituirea lor, ajutor efectiv și îndrumare concretă de zi cu zi la întocmirea planului de producție și a bugetului, la organizarea folosirii cît mai raționale a pămîntului, a brațelor de muncă și a inventarului, la organizarea muncii și întărirea disciplinei în muncă, la ridicarea cunoștințelor agrotehnice ale colectiviștilor, la încadrarea gospodăriilor colective cu agronomi, zootehnicieni și alți specialiști, la formarea cadrelor de conducere.

În această privință, din păcate, nu toate organele și organizațiile de partid își fac datoria pînă la capăt. Sînt dese cazurile cînd activiști de partid cu munci de răspundere, după constituirea gospodăriilor colective se mulțumesc să dea colectiviștilor numai îndrumări generale, îi lasă să se descurce singuri, nu se preocupă în suficientă măsură de întărirea economică și organizatorică a gospodăriei colective.

Comitetul Central al partidului a atras permanent atenția organelor și organizațiilor de partid, lucrătorilor de partid care activează în domeniul transformării socialiste a agriculturii, să îmbunătățească neîncetat munca politică și organizatorică pentru a asigura aplicarea cu fermitate a liniei partidului, în vederea întăririi alianței muncitorești-țărănești, consolidării și dezvoltării continue a agriculturii socialiste.

Tovarăși,

Congresul al III-lea al partidului a trasat ca sarcină încheierea procesului de colectivizare pînă în 1965. Suprafața totală arabilă a țării este 9.820.000 hectare. Dacă scădem din această suprafață terenurile deținute de unitățile agricole de stat, rămîn 8.100.000 hectare. Sectorul cooperatist cuprinde 6.680.000 ha., din care sînt colectivizate pînă în prezent 4,5 milioane ha. Trebuie să ținem seama că în suprafața arabilă a țării sînt și circa 600.000 ha. situate în localități de munte, unde nu există condiții prielnice pentru colectivizare. Majoritatea acestor terenuri sînt răzlețite în loturi mici, situate la mari distanțe și au o valoare economică slabă, mult sub valoarea gospodăriilor personale ale colectiviștilor din zonele de șes. Principala sursă de venituri a populației din aceste localități este munca în economia forestieră, în întreprinderile miniere și altele, iar terenul arabil constituie o sursă auxiliară pentru completarea nevoilor de consum propriu.

Din datele de mai sus rezultă că, pînă în 1965, mai rămîne să fie cuprinsă în gospodării colective o suprafață arabilă de circa 3 milioane hectare ce se află actualmente aproape în totalitatea ei în întovărășiri agricole.

Ținînd seama de ritmul tot mai puternic de trecere a țărănimii la colectivizare și de transformare a întovărășirilor agricole în gospodării colective, putem aprecia că există depline posibilități de a realiza chiar mai devreme sarcina trasată de congres cu privire la terminarea colectivizării.

Congresul al III-lea al partidului a trasat organelor de partid și de stat sarcina de a desfășura concomitent muncă politico-organizatorită pentru terminarea colectivizării și pentru unirea gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari. În ultimul timp a căpătat extindere tendința gospodăriilor colective mici, cu posibilități reduse de dezvoltare economică, de a se uni în gospodării colective mai mari, care oferă condiții mai bune pentru folosirea rațională a pămîntului și pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, pentru utilizarea mai eficace a mijloacelor mecanizate și dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale. Datorită acestui proces de unificare, suprafața medie pe țară a unei gospodării colective s-a mărit de la 614 hectare, în 1958 — la 950 hectare în iunie 1961.

Experiența arată că cele mai bune rezultate le obțin gospodăriile colective care au o suprafață în jurul a 2.000 hectare, diferențiată pe zone naturale. În zonele de șes, unde se cultivă în principal cereale, mărimea rațională a gospodăriei colective este de 1.500—2.500 hectare; în zonele de deal, este de 1.000—1.500 hectare, iar la gospodăriile cu caracter dominant pomiviticol și legumicol — de 500—1.000 hectare. În asemenea gospodării conducerea este mai aproape de producție și are posibilitatea să asigure folosirea mai rațională a pămîntului și a forței de muncă, să utilizeze mai bine posibilitățile naturale și economice, să aplice mai deplin măsurile agrotehnice, experiența înaintată și cuceririle științei agricole.

Acolo unde colectiviștii își vor manifesta dorința de a crea gospodării mai mari de 2.500 hectare, problema trebuie bine studiată și supusă aprobării C.C. al P.M.R.

În procesul de unificare a gospodăriilor mici trebuie să se analizeze fiecare caz în parte, luîndu-se în considerare interesele și dorința colectiviștilor, profilul ramurilor de producție și posibilitățile dezvoltării mai multor ramuri (zootehnia, legumicultura și altele), posibilitățile mecanizării lucrărilor agricole, nivelul de pregătire și de experiență al cadrelor de conducere ale gospodăriilor colective, forța de muncă disponibilă, numărul și calificarea cadrelor de agronomi, zootehnicieni și altor specialiști în agricultură, condițiile optime pentru a folosi din plin tehnica și metodele agrotehnice înaintate.

Prin încheierea colectivizării, relațiile de producție socialiste vor deveni atotcuprinzătoare în economia noastră națională. Forțele de producție în agricultură vor cunoaște o dezvoltare impetuoasă, contribuind ca agricultura să țină pasul cu ritmul rapid de creștere a industriei socialiste.

Producția de cereale

Tovarăși,

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca, pînă în anul 1965, producția globală agricolă să crească, în condiții climatice normale, cu 70—80 la sută față de 1959.

În perioada planului de șase ani, sarcina principală o constituie sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grîu și porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea celorlalte ramuri ale agriculturii și în primul rînd creșterea animalelor, în vederea satisfacerii cerințelor crescînde ale populației cu produse agroalimentare și ale industriei cu materii prime.

Transformările înfăptuite în agricultura țării noastre, dotarea ei din an în an cu tot mai multe mijloace mecanizate și substanțe chimice, munca desfășurată de harnica noastră țărănime, creează cele mai favorabile condiții pentru punerea în valoare a imenselor rezerve de care dispune marea agricultură socialistă, pentru ridicarea continuă a fertilității solului, pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al partidului cu privire la sporirea producției agricole.

Este foarte instructivă comparația recoltelor medii la hectar obținute în anul 1960 de către diferitele categorii de gospodării (gostat, gospodării colective, întovărășiri și gospodării individuale).

Deși în anul 1960 au fost condiții climatice nu tocmai favorabile, obținîndu-se pe țară o recoltă medie la hectar de numai 1.216 kg. la grîu și de 1.548 kg. la porumb boabe, gospodăriile agricole de stat, în condiții similare de climă, au avut totuși o recoltă medie pe țară de 1.777 kg. la grîu și 1.880 kg. la porumb. Un număr de 53 gospodării de stat au obținut peste 2.400 kg. grîu în medie la hectar de pe o suprafață de aproape 47.000 de ha, iar 71 gospodării de stat au obținut peste 3.000 kg. porumb boabe în medie la hectar de pe o suprafață de 48.300 hectare. Aceasta se datorește faptului că, în gospodăriile de stat, lucrările agricole s-au efectuat la un nivel agrotehnic ridicat, cu mijloace mecanizate, s-au folosit semințe selecționate de înaltă productivitate, îngrășăminte naturale și chimice ș.a.

Gospodăriile colective, avînd de asemenea condiții favorabile pentru organizarea rațională a producției, au realizat pe țară o recoltă medie la hectar de 1.350 kg. la grîu și de 1.937 kg. la porumb boabe. Este edificator în această privință exemplul regiunii Dobrogea. În perioada de după colectivizare, 1958—1960, producția medie de porumb la hectar s-a dublat, iar cea de grîu a crescut cu 35,3 la sută față de perioada 1951—1954. Un mare număr de gospodării colective din diferite regiuni au obținut o producție medie la hectar de 1.500—2.000 kg. grîu și 2.000—3.000 kg. porumb boabe.

În schimb, întovărășirile agricole au obținut în medie la hectar numai 1.024 kg. la grîu și 1.426 kg. la porumb boabe.

Cele mai slabe recolte la hectar le-au avut gospodăriile individuale, care au obținut cu aproape 500 kg. grîu și aproape 800 kg. porumb boabe mai puțin decît gospodăriile colective.

După cum se vede, producțiile obținute în condițiile climatice nu tocmai favorabile ale anului agricol 1960 au dovedit odată mai mult superioritatea agriculturii socialiste.

Pentru producția de cereale a acestui an sînt însămînțate 3.100.000 hectare cu grîu și a-

(Continuare în pag. a 2-a)

RAPORTUL TOVARĂŞULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. I-a)

proape 3.700.000 hectare cu porumb. Recolta de grîu se prevede a fi bună, iar în multe locuri chiar foarte bună. Acum toate forţele şi mijloacele sînt mobilizate pentru ca întreaga recoltă de păioase să fie strînsă la timp şi fără pierderi şi pentru executarea în bune condiţii a lucrărilor de îngrijire a culturilor prăşitoare; terenurile recoltate să fie imediat eliberate de paie pentru a se putea trece la executarea arăturilor de vară şi însămînţarea cu a doua cultură, îndeosebi de porumb siloz, pe suprafeţe cît mai mari.

În proiectul planului de stat pe anul 1962 se prevede pentru anul viitor, în condiţii climatice normale, obţinerea unei producţii totale de 12.550.000 tone cereale, din care 4.650.000 tone grîu şi secară şi 6.650.000 tone porumb.

Pentru realizarea acestor sarcini trebuie pregătite din timp condiţiile care să asigure aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice; să se execute arături adînci pe toate suprafeţele ce se însămînţează; să se semene la timp, asigurîndu-se o densitate optimă de plante, în funcţie de zonă, soi şi mod de cultură; să se efectueze la timp lucrările de întreţinere şi recoltare a culturilor.

Unul dintre elementele cele mai de seamă ale agrotehnicii avansate îl constituie **introducerea şi răspîndirea în cultură a unor seminţe de soiuri mai productive şi de calitate superioară.** În toamna anului 1959 au fost semănate peste 150.000 hectare cu grîu de soiuri de înaltă productivitate, în anul 1960 — circa 1 milion hectare, iar pentru recolta anului următor urmează să se însămînţeze aproximativ 2 milioane hectare.

Partidul a acordat o atenţie deosebită hibridizării porumbului. În primăvara anului 1960 s-au însămînţat cu hibrizi dubli de porumb aproape 600.000 hectare, în 1961 — peste 1 milion hectare, iar în anul viitor se vor însămînţa peste 2 milioane hectare.

Începînd cu recolta anului 1963 la grîu şi a anului 1964 la porumb, întreaga suprafaţă cultivată cu aceste culturi trebuie să fie însămînţată cu seminţe din soiurile şi hibrizii de înaltă productivitate, potrivit condiţiilor din zonele respective. Experienţa arată că, în aceleaşi condiţii de climă şi sol, aplicîndu-se o agrotehnică asemănătoare, se obţin prin folosirea soiurilor de mare productivitate producţii de grîu cu 20—30 la sută mai mari decît atunci cînd se folosesc seminţe din soiurile obişnuite, iar prin folosirea porumbului dublu hibrid se obţine un spor de recoltă de 30—35 la sută. Astfel, de pe întreaga suprafaţă însămînţată se poate obţine un spor de producţie de circa 1 milion tone grîu şi aproape 2 milioane tone porumb boabe.

Este necesar ca Ministerul Agriculturii să stabilească cele mai bune soiuri pentru fiecare zonă în parte şi să ia toate măsurile pentru producerea, condiţionarea şi distribuirea seminţelor selecţionate. Sămînţa elită produsă de staţiunile experimentale să fie înmulţită în cele mai bune gospodării agricole de stat şi gospodării colective, care trebuie să execute toate lucrările agrotehnice corespunzătoare, să respecte toate regulile necesare pentru menţinerea purităţii soiului, să selecţioneze şi să păstreze în condiţii corespunzătoare sămînţa, să asigure aprovizionarea cu sămînţă elită a tuturor gospodăriilor de stat şi colective.

Prin dotarea agriculturii cu semănători, au fost însămînţate cu maşina pentru recolta anului acesta aproape 2 milioane hectare cu grîu şi 2,3 milioane hectare cu porumb. Cu toate acestea au mai fost semănate cu mîna peste 1 milion hectare grîu, din care 250.000 hectare la gospodăriile colective şi 1,4 milioane hectare porumb, din care 200.000 la gospodăriile agricole colective. Dacă întreaga suprafaţă cultivată cu grîu şi porumb s-ar fi însămînţat cu maşinile, se putea obţine cu 120—180 mii tone grîu şi 140—210 mii tone porumb mai mult. Sînt create acum toate condiţiile ca să se lichideze această stare de lucruri, astfel ca **în toate gospodăriile agricole colective să se însămînţeze cu maşina începînd cu anul 1962 întreaga suprafaţă cultivată cu grîu şi din 1963 — întreaga suprafaţă cultivată cu porumb.**

Cultura plantelor tehnice şi a legumelor

Ca urmare a măsurilor luate de partid s-au obţinut succese importante în sporirea producţiei de sfeclă de zahăr şi de floarea-soarelui. In 1960 producţia de ulei şi zahăr a ajuns să fie de aproape două ori şi jumătate mai mare decît în 1955, îndeplinindu-se sarcinile trasate în această direcţie de plenara din noiembrie 1958 a Comitetului Central al partidului.

Producţia medie de sfeclă de zahăr la ha. a crescut în anul 1960 la 17.000 kg. faţă de 12.200 kg. în anul 1958. Pentru ca producţia sfeclei de zahăr să crească la nivelul prevăzut de Directivele Congresului (25.000 kg. la ha.), această plantă trebuie să fie cultivată în zonele cele mai favorabile, acolo unde prin aplicarea lucrărilor agrotehnice se obţin cele mai mari sporuri de recoltă. De asemenea, se va extinde semănatul cu seminţe monogerme care asigură, cu cheltuieli mai mici, producţii ridicate la ha.

Producţia medie la floarea-soarelui a crescut în anul 1960 la 1.070 kg. faţă de 770 kg. în 1958, pe aproape întreaga suprafaţă cultivată cu floarea-soarelui s-a generalizat semănatul cu seminţe din soiuri superioare. Pentru îndeplinirea sarcinii stabilite de Congresul al III-lea privind producţia de floarea-soarelui, Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru introducerea în cultură pe întreaga suprafaţă a unor soiuri de floarea-soarelui cu conţinut bogat în ulei.

Cultura cartofului trebuie să fie extinsă mai ales în zonele cu condiţii favorabile, unde se obţin recolte mari. Pentru extinderea culturii cartofilor timpurii se recomandă să se folosească luncile rîurilor cu soluri fertile şi cu posibilităţi de irigare. Să se intensifice măsurile pentru producerea de seminţe din soiuri productive şi rezistente la boli.

Pentru îmbunătăţirea alimentaţiei populaţiei este necesară **sporirea producţiei de legume**. Rezultatele bune obţinute de unităţile agricole specializate în cultura legumelor, care au realizat producţii de 25—30.000 kg. la hectar, arată că e pe deplin posibil să se obţină, pe suprafeţe mari, prin aplicarea metodelor agrotehnice şi extinderea irigaţiilor, recolte bogate la aceste culturi. Experienţa acestor gospodării trebuie larg popularizată şi aplicată în toate gospodăriile cultivatoare de legume, pentru ca pînă în 1965 să se ajungă, în medie, la o producţie de peste 17.500 kg. la hectar, pe întreaga suprafaţă de 185.000 hectare cultivate cu legume.

O mare atenţie trebuie acordată dezvoltării culturii legumelor în jurul oraşelor şi centrelor muncitoreşti, pentru a se evita transportul de la distanţe mari, precum şi cultivării legumelor timpurii necesare aprovizionării ritmice a populaţiei şi exportului. Gospodăriilor colective să li se acorde sprijin pentru a extinde suprafeţele de sere şi răsadniţe.

Ridicarea continuă a fertilităţii solului şi sporirea suprafeţelor arabile

Sporirea continuă a fertilităţii pămîntului — principalul mijloc de producţie în agricultură — este una din sarcinile cele mai importante ale Ministerului Agriculturii, ale organelor locale de partid şi de stat şi ale fiecărei gospodării de stat şi colective.

Printre măsurile care sporesc fertilitatea solului, **o deosebită atenţie trebuie acordată folosirii pe scară din ce în ce mai mare a îngrăşămintelor.**

Industria noastră chimică se află în plin avînt, furnizînd cantităţi importante de îngrăşăminte chimice. Dar ea nu este încă în stare să acopere toate nevoile agriculturii cu aceste produse. Deşi în anul 1960 s-au folosit de peste 4 ori mai multe îngrăşăminte chimice decît în anul 1955, acestea ajung abia pentru nevoile gospodăriilor de stat şi acoperă numai o parte din nevoile gospodăriilor colective.

Trebuie să atragem atenţia asupra importanţei pe care o prezintă folosirea unor cantităţi cît mai mari de îngrăşăminte organice, îndeosebi a gunoiului de grajd. Este cu totul greşită atitudinea unor specialişti care lasă nefolosite însemnate cantităţi de gunoi de grajd. S-a dovedit că fiecare vagon de gunoi de grajd îmbogăţeşte solul cu 54 kg azot, 25 kg fosfor şi alte substanţe care sporesc producţia de porumb, de pildă, cu 500—600 kg. la hectar.

De aici rezultă că în fiecare gospodărie agricolă trebuie să existe o grijă deosebită pentru strîngerea în platforme a acestui îngrăşămînt preţios, pentru păstrarea în condiţii bune, încorporarea sub arătura adîncă şi valorificarea lui deplină ca şi a altor îngrăşăminte organice cu efecte asemănătoare asupra recoltelor, cum sînt, de exemplu îngrăşămintele verzi.

In scopul sporirii fertilităţii terenurilor agricole. Congresul al III-lea al partidului a trasat industriei chimice sarcina de a furniza agriculturii în 1965 îngrăşăminte în cantitate de 500.000 tone substanţă activă.

Rezultatele cercetărilor ştiinţifice şi experienţa unităţilor agricole fruntaşe ne arată că în condiţiile din ţara noastră îngrăşămintele chimice de bază sînt cele azotoase, ele trebuind să reprezinte de două ori cantitatea de îngrăşăminte fosfatice şi de 4—5 ori cantitatea celor potasice. Acest lucru este determinat de proporţia însemnată a cerealelor în producţia noastră agricolă, mai ales a porumbului, care este una din plantele mari consumatoare de azot. In dezvoltarea şi profilarea industriei chimice trebuie să se ţină seama că producţia îngrăşămintelor azotoase se găseşte, în momentul de faţă, într-un raport necorespunzător faţă de cea a îngrăşămintelor cu fosfor, fiind cu mult mai mică decît e necesar. Pentru înlăturarea acestei disproporţii urmează să se pună în funcţiune trei combinate noi producătoare de îngrăşăminte azotoase: combinatul de la Roznov, combinatul de chimizare a gazului metan Craiova şi combinatul de la Tg. Mureş. În acelaşi timp se dezvoltă capacitatea uzinelor de îngrăşăminte cu fosfor de la Năvodari şi se construiesc încă două unităţi noi de îngrăşăminte cu fosfor concentrate şi compuse.

Pentru îngrăşăminte potasice trebuie să se grăbească extinderea lucrărilor geologice şi miniere în vederea exploatării zăcămintelor descoperite în Moldova şi să se adopte cele mai economice măsuri de exploatare.

Industria de îngrăşăminte chimice va trebui să realizeze şi o îmbunătăţire a sortimentelor ce vor fi livrate agriculturii, prin producerea de îngrăşăminte lichide şi alte îngrăşăminte concentrate în substanţe active, cu eficacitate economică ridicată.

Paralel cu sporirea cantităţilor de îngrăşăminte chimice, Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei trebuie să ia măsuri pentru **producerea unor cantităţi din ce în ce mai mari de substanţe chimice necesare protecţiei plantelor agricole.** Calcule sumare ne arată că dăunătorii, bolile plantelor agricole şi buruienile dijmuiesc anual cu 15—20 la sută producţia noastră vegetală. Este necesară punerea în funcţiune a noi capacităţi de producţie precum şi însuşirea fabricării acelor tipuri de insectofungicide şi ierbicide care s-au experimentat cu succes. dovedindu-se cele mai eficace şi ieftine.

O largă răspîndire trebuie să aibă pe viitor folosirea ierbicidelor — plivitul chimic — îndeosebi la cultura porumbului, deoarece constituie mijlocul cel mai puternic în combaterea buruienilor.

Sporirea cantităţilor şi sortimentelor de îngrăşăminte chimice, de insecticide şi ierbicide trebuie să fie însoţită de utilizarea lor potrivit cu normele stabilite de ştiinţă.

Administrarea la întîmplare a acestor produse chimice reduce considerabil efectul lor pozitiv asupra recoltei, iar uneori, în locul sporului aşteptat, poate aduce chiar pagubă. Ministerul Agriculturii este dator să ia măsuri pentru ca unităţile agricole să utilizeze îngrăşămintele chimice în cantităţile şi combinaţiile cerute de însuşirile fiecărei parcele de teren, stabilite pe baza analizelor agrochimice, de cerinţele fiecărei culturi în ce priveşte diferite substanţe nutritive; este necesar ca treptat, la început în gospodăriile de stat iar apoi în cele colective, specialiştilor să li se asigure un minimum de aparatură pentru analize agrochimice simple, dar indispensabile folosirii cu maximum de eficacitate a îngrăşămintelor chimice.

In regiunile Maramureş, Crişana, Banat, Argeş, Oltenia, Bacău şi altele, solurile podzolice cu productivitate scăzută ocupă peste 3.000.000 ha. Capacitatea de producţie a acestora se poate ridica simţitor prin aplicarea amendamentelor calcaroase. Experienţa arată că, pe podzolurile tratate cu calcar, la care se adaugă îngrăşăminte organice, producţiile obţinute se pot dubla. Cu toate că în ţara noastră există zăcăminte mari de piatră de var în imediata apropiere a acestor soluri, amendamentele calcaroase s-au aplicat pînă acum pe suprafeţe neînsemnate, în mod sporadic şi neorganizat.

Pentru a valorifica această importantă rezervă de sporire a producţiei, este necesar ca în regiunile cu cele mai întinse suprafeţe podzolice să se organizeze cariere de exploatare şi prelucrare a pietrei de var, astfel încît **în anii următori să se aplice amendamente cu var pe 400.000—500.000 ha. anual.**

După cum se ştie, în ţara noastră mari suprafeţe de teren agricol sînt situate pe pante, în zone cu relief frămîntat, fiind supuse continuu procesului de eroziune a solului. Potrivit evaluărilor făcute, suprafaţa terenurilor agricole puternic erodate se ridică la peste 900.000 ha., din care peste 500.000 ha. şi-au pierdut total capacitatea de producţie; suprafeţe însemnate se află în diferite faze mai puţin înaintate de eroziune, avînd o fertilitate scăzută.

Daunele pricinuite fondului nostru funciar prin eroziune se datoresc în principal gospodăririi defectuoase a pămînturilor sub regimurile trecute. În condiţiile agriculturii socialiste, combaterea acestui fenomen, stăvilirea lui, sînt pe deplin posibile cu ajutorul organizatoric şi tehnic din partea statului.

Pe o suprafaţă de aproape 1 milion hectare în gospodării de stat şi gospodării colective, prin organizarea raţională a teritoriului, a fost oprit procesul de eroziune, iar cca. 27.000 ha. din terenurile puternic erodate, îndeosebi în regiunile Dobrogea, Argeş, Galaţi, Ploieşti, au fost recuperate şi redate agriculturii prin amenajări de combatere a eroziunii (terase, canale) fiind plantate cu livezi şi vii.

Trebuie să întreprindem în toate zonele cu soluri care suferă de pe urma eroziunii o acţiune largă de mobilizare a maselor de colectivişti la combaterea acestui fenomen, prin organizarea teritoriului unităţilor socialiste în tarlale mari, în care arăturile şi celelalte lucrări agrotehnice se pot face pe curbele de nivel, prin cultivarea acelor plante care stăvilesc şi previn eroziunea, prin terasări şi alte mijloace.

În perioada 1955–1960 suprafaţa arabilă a ţării a crescut de la 9.662.000 ha. la 9.821.000 ha., ceea ce, desigur, nu poate fi considerat mulţumitor. O grijă deosebită trebuie acordată înlăturării oricărei risipe de teren arabil, valorificării tuturor rezervelor de sporire a suprafeţelor arabile. Or, în multe locuri această problemă nu constituie încă o preocupare permanentă a conducerilor unităţilor agricole socialiste, a sfaturilor populare şi organelor locale de partid. Din această cauză au loc numeroase cazuri de risipă a terenului arabil. Astfel, cu toate directivele precise care s-au dat în ce priveşte terenurile ce pot fi plantate cu pomi şi vii, în multe gospodării colective şi chiar gospodării de stat continuă practica de a se planta pe suprafeţe arabile în timp ce multe terenuri de coastă, erodate şi neproductive, nu sînt folosite în acest scop.

Risipă de teren arabil se constată frecvent şi la amplasarea construcţiilor agricole, a celor industriale, a caselor de locuit, a reţelelor de distribuţie a energiei electrice şi de telecomunicaţii, a perdelelor de protecţie pentru căi ferate şi şosele etc. În multe locuri, cu toate că lîngă sat există terenuri corespunzătoare pentru construcţii, se merge pe linia de a se amplasa construcţiile unităţilor agricole socialiste departe în cîmp, pe terenuri arabile fertile; în afară de aceasta, suprafeţele destinate construcţiilor sînt adeseori exagerat de mari, deoarece se stabilesc pe baza unor norme rigide, care nu au în vedere economia maximă de pămînt.

Pînă în anul 1965, suprafaţa arabilă a ţării noastre va trebui să ajungă la 10.200.000 ha. Pentru aceasta sînt necesare măsuri tehnico-organizatorice temeinice prin care să se valorifice rezervele încă mari de care dispunem.

Sursele de sporire a suprafeţei arabile ce trebuie în principal folosite sînt: îndiguirea unor suprafeţe mari de teren în lunca inundabilă a Dunării, Jiului, Oltului, Mureşului, Siretului şi altor rîuri; amenajări pentru desecarea terenurilor cu exces de apă; defrişarea mărăcinişurilor, a pîlcurilor de arborete, defrişarea treptată a viilor hibride situate pe terenuri de şes, punerea în cultură a terenurilor nisipoase neproductive din Oltenia şi nord-vestul ţării, a sărăturilor din regiunile Crişana, Banat, Galaţi, mai buna organizare a teritoriului pentru reducerea suprafeţelor de teren necultivat.

Lupta perseverentă pentru ridicarea capacităţii de producţie a pămîntului, pentru folosirea raţională a fondului funciar, pentru creşterea suprafeţei arabile constituie o sarcină de cea mai mare însemnătate.

Se ştie că o condiţie hotărîtoare pentru dezvoltarea normală a plantelor este asigurarea lor cu apă în cantitate suficientă şi la timp, fără de care chiar solurile cele mai bogate în substanţe nutritive nu pot da recolte mari, constante. În condiţiile ţării noastre, seceta este calamitatea cea mai dăunătoare, ea dijmuind foarte frecvent recolta pe zone întinse.

Suprafeţe însemnate din cele mai fertile terenuri se găsesc în sudul Olteniei, Bărăgan, Dobrogea – partea cea mai secetoasă a ţării şi cu temperaturile cele mai mari în timpul verii. În această zonă, cantitatea anuală de precipitaţii, pe lîngă faptul că este redusă (400—500 mm. şi chiar sub 400 mm.), se repartizează foarte neuniform pe perioada de vegetaţie a culturilor; sînt frecvente cazurile cînd cerealele, de pildă, deşi s-au dezvoltat frumos, dau o recoltă mică din cauza secetei prelungite în perioada de formare a bobului. Aşa, de exemplu, în anul trecut, cu toate că se prevedea o recoltă medie de circa 1.600 kg. grîu la hectar, lipsa precipitaţiilor trebuincioase plantelor într-o mare parte a ţării, tocmai în perioada formării bobului, a dus la micşorarea recoltei pînă la 1.216 kg la hectar. La intervale de cîţiva ani, seceta dăunează culturilor, pricinuind mari pagube ţărănimii muncitoare, economiei naţionale. Şi aceasta, în timp ce alături, în Dunăre şi în alte rîuri se scurg cantităţi imense din apa atît de vitală pentru culturile agricole.

Experienţa gospodăriilor agricole de stat şi a gospodăriilor colective care irigă suprafeţe însemnate de culturi de cîmp şi acordă acestei probleme toată atenţia ne arată că irigaţiile dublează şi chiar triplează recoltele. Astfel, în anul 1960, gospodăria agricolă de stat Pietroiu, din regiunea Bucureşti, a obţinut de pe o suprafaţă irigată de 690 ha. cîte 5.720 kg. porumb boabe la hectar; gospodăria agricolă colectivă Jegălia, din regiunea Bucureşti, a obţinut de pe 210 ha. irigate cîte 5.980 kg. la hectar; gospodăria agricolă de stat Cerna Vodă — 6.200 kg. porumb boabe la hectar de pe 34 ha.; gospodăria agricolă colectivă Satu Nou, regiunea Dobrogea — cîte 6.400 kg. porumb boabe de pe 100 ha; gospodăria agricolă colectivă Cegani, regiunea Bucureşti – cîte 10.500 kg. porumb boabe de pe 15 ha. irigate.

Numeroase gospodării agricole de stat au obţinut la culturile irigate un preţ de cost mai scăzut decît la culturile neirigate, cheltuielile suplimentare de irigare şi amortismente fiind larg compensate prin producţia suplimentară obţinută.

Toate acestea ne arată că problema irigaţiei este o importantă problemă de stat. Rezolvarea ei va avea o înrîurire deosebit de pozitivă asupra dezvoltării agriculturii şi a întregii economii naţionale.

Congresul al III-lea a stabilit ca pînă în anul 1965 să ajungem la o suprafaţă de cel puţin 800.000 ha. irigate. Pe baza studiilor efectuate Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră necesară şi posibilă efectuarea unor lucrări vaste de irigaţii în regiunile Bucureşti, Dobrogea, Oltenia şi Galaţi, astfel ca în această zonă să putem iriga, într-o primă etapă, prin folosirea apei din Dunăre, 1 milion hectare teren, faţă de 200.000 hectare irigate existente în prezent în întreaga ţară. Intr-o etapă următoare va trebui să ajungem la 2 milioane hectare irigate.

Concentrînd forţele şi mijloacele asupra irigării în zona Cîmpiei Dunării, recomandăm ca **în restul ţării să fie folosite toate posibilităţile existente de amenajare a terenurilor pentru irigaţii**, cum sînt cursurile unor rîuri şi retenţiile de apă. O rezervă importantă în această privinţă o vor constitui cantităţile de apă ce se acumulează la hidrocentralele de la Bicaz, Argeş-Cetăţuia, Baia Mare şi altele.

Cea mai mare parte din suprafaţa irigată va fi cultivată cu porumb, Cîmpia Dunării devenind principala bază a producţiei de cereale-marfă şi de creştere intensivă a animalelor pentru carne şi lapte. În această zonă, gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile colective vor avea toate posibilităţile să realizeze prin irigaţii recolte constante la hectar de cel puţin 5.000 kg. porumb. Numai de pe aceste terenuri se vor putea recolta circa 5 milioane tone de porumb, aproape cît obţinem acum în mod obişnuit în întreaga ţară. Această cantitate de porumb, care va putea fi obţinută în orice condiţii climatice, va reprezenta o rezervă certă de cea mai mare importanţă pentru necesităţile interne şi de export ale economiei. Valoarea acestei producţii evaluată la preţurile actuale de achiziţii se ridică la 5 miliarde lei, iar investiţiile necesare pentru înfăptuirea acestui program se justifică pe deplin şi vor putea fi amortizate într-o perioadă scurtă.

Realizarea acestui obiectiv cere mobilizarea unor însemnate mijloace tehnico-materiale şi a eforturilor oamenilor muncii din industrie şi agricultură, a oamenilor de ştiinţă, a organelor şi organizaţiilor de partid, o muncă stăruitoare de zi cu zi, pe baza unui program concret de măsuri judicios întocmit. Pentru executarea în timp util a studiilor şi elaborarea proiectelor tehnice, pentru efectuarea la un înalt nivel tehnic a lucrărilor, **va fi înfiinţată o puternică organizaţie de construcţii hidrotehnice** dotată cu mijloace mecanizate, la care vor trebui atrase cele mai bune, mai calificate şi mai pasionate cadre de specialişti.

Pe lîngă sporirea numărului specialiştilor în hidroameliorații se va acorda o deosebită atenţie pregătirii în probleme de irigaţii şi amenajări pentru irigaţii, prin cursuri scurte şi la locul de producţie, a cadrelor de conducere ale unităţilor, agronomilor, lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat şi colectiviştilor.

Muncitorii şi inginerii din industria construcţiilor de maşini trebuie să-şi facă un titlu de onoare din a produce la timp şi la un înalt nivel calitativ utilaj pentru lucrările de amenajare şi de exploatare a terenurilor irigate.

Creşterea producţiei animale

Congresul al III-lea al partidului a prevăzut ca pînă în 1965 să se ajungă la un efectiv de 5,8 milioane bovine, din care 2,9 milioane vaci; 13 milioane ovine, din care 8,5 milioane cu lînă fină şi semifină; 7,5 milioane porcine. O creştere şi mai însemnată este prevăzută la producţia animală, care în 1965 va trebui să realizeze 50 milioane hectolitri lapte, 1,7—1,8 milioane tone carne, 37.000 tone lînă. În ţara noastră există toate condiţiile necesare pentru înfăptuirea şi chiar pentru depăşirea acestei sarcini.

În structura culturilor agricole 73 la sută din suprafaţă este ocupată cu cereale, iar din această suprafaţă, circa jumătate o reprezintă porumbul, cultură de bază pentru creşterea animalelor. De asemenea, o importantă rezervă de furaje o constituie cele peste 4 milioane hectare de păşuni şi fîneţe naturale. Creşterea producţiei de cereale şi furaje la nivelul prevăzut creează condiţii excelente pentru dezvoltarea şi îmbunătăţirea continuă a şeptelului.

Una din caracteristicile construcţiei socialiste în ţara noastră constă în faptul că, datorită măsurilor de cointeresare a ţărănimii luate de partid şi guvern, lărgirea continuă a sectorului socialist din agricultură a fost însoţită de sporirea numărului de animale şi a producţiei de lapte, carne şi alte produse. Faţă de 1938, efectivul de animale la principalele specii a crescut la bovine cu 20 la sută, din care la vaci cu 21 la sută; la porcine — cu 70 la sută; la ovine — cu 12 la sută. Oile cu lînă fină şi semifină au sporit în ultimii 10 ani cu 95 la sută. În perioada 1955—1960, în gospodăriile agricole de stat efectivele de animale au crescut de 2,8 ori la bovine (din care la vaci de 3,3 ori), de aproape 4 ori la porcine, cu 88 la sută la ovine (din care cu lînă fină şi semifină — cu 91 la sută).

În gospodăriile agricole colective, efectivul de taurine proprietate obştească a crescut între anii 1958—1961 (calculat pînă în luna iunie) de 5,4 ori, din care numărul vacilor şi juninciilor de 5,5 ori; efectivul de porcine a crescut de 3,6 ori, din care al scroafelor de 2,5 ori; numărul ovinelor a crescut de 2,7 ori.

Sporirea densităţii animalelor la 100 de hectare a avut loc în condiţiile extinderii sectorului colectivist. În perioada 1958—1960, deşi suprafaţa agricolă deţinută de gospodăriile agricole colective a crescut, densitatea taurinelor proprietate obştească la 100 hectare a sporit cu 80 la sută.

În anul 1961, pe baza Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri, statul a acordat gospodăriilor agricole colective credite pe termen lung în sumă de 800 milioane lei, în cea mai mare parte pentru cumpărarea de vaci şi viţele şi pentru procurarea materialelor de construcţie. Prin folosirea acestor credite, şi prin folosirea fondurilor proprii, gospodăriile colective trebuie să ajungă pînă la sfîrşitul anului la un efectiv total de 960.000 taurine proprietate obştească, din care cel puţin 343.000 vaci şi 375.000 viţele.

Sarcinile de sporire a şeptelului se realizează cu succes, atît în gospodăriile de stat cît şi în gospodăriile colective.

Faţă de cerinţele mereu crescînde ale populaţiei şi faţă de rezervele mari existente în agricultură, rezultatele obţinute pînă acum în creşterea animalelor nu ne pot mulţumi.

Problema dezvoltării rapide a efectivelor de animale şi creşterii continue a productivităţii lor, în mod deosebit în unităţile socialiste, este o problemă care trebuie să stea în centrul atenţiei partidului şi guvernului, a tuturor oamenilor muncii din agricultură.

În vederea sporirii numărului de taurine este absolut necesar ca fiecare gospodărie agricolă de stat şi gospodărie agricolă colectivă să-şi asigure efectivul de animale matcă, în primul rînd prin păstrarea şi creşterea tuturor viţelelor provenite din prăsilă proprie. În acest scop, Ministerul Agriculturii trebuie să interzică gospodăriilor de stat sacrificarea viţelelor şi să recomande gospodăriilor colective să păstreze toate viţelele obţinute din prăsila proprie. Este necesară menţinerea tuturor viţelelor chiar dacă acestea nu provin din cele mai bune rase. Ele pot fi treptat ameliorate, ştiut fiind că prin creşterea lor vom putea să sporim atît producţia de lapte cît şi producţia de carne.

Trebuie dezrădăcinată tendinţa dăunătoare manifestată de unii lucrători ai Ministerului Agriculturii, de a neglija şeptelul autohton şi chiar de a sacrifica, pe considerentul că sînt slab productive, vacile din rasa Sură de Stepă sau din alte rase autohtone, care reprezintă circa 35 la sută din numărul total al vacilor. Experienţa îndelungată a dovedit că, printr-o furajare bună şi printr-o îngrijire raţională, producţia de lapte a vacilor din aceste rase poate fi sporită considerabil. În afară de aceasta, menţinerea şi îmbunătăţirea sistematică a acestor rase contribuie la sporirea efectivului de animale şi la creşterea producţiei de carne.

Din totalul efectivelor de vaci, circa 68 la sută sînt animale din rasele Bălţată Romînească, Pinzgau, Brună de Maramureş şi Roşie de Dobrogea. **Baza zootehniei noastre trebuie să o constituie animalele din aceste rase: rasele din import să fie folosite în scopul îmbunătăţirii calitative a efectivului de animale din rase autohtone şi nu pentru înlocuirea lui.**

Trebuie organizată creşterea şi îngrăşarea tuturor viţeilor; să nu admitem ca tineretul bovin să fie sacrificat la o greutate mai mică de 300 kg. Dacă începînd cu anul 1956 s-ar fi reţinut pentru prăsilă numai 40 la sută din tineretul bovin iar restul s-ar fi sacrificat la o greutate de 300 kg., astăzi am fi atins efectivul de bovine prevăzut pentru anul 1965, iar sporul la cantitatea de carne realizată în aceşti ani ar fi fost mai mare decît întregul plan al producţiei de carne de bovine prevăzut pentru anul 1961.

Preocuparea pentru sporirea numerică a efectivului de bovine trebuie însoţită de munca sistematică pentru ridicarea producţiei calculate pe animal. In anul 1960, un număr de 10 gospodării agricole de stat cu peste 1.700 de vaci au realizat o producţie medie de 4.000—4.700 litri lapte de la fiecare vacă, iar 90 gospodării au realizat de la 16.000 vaci o producţie medie de cîte 3—4.000 litri lapte. În 1960, în gospodăriile colective producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.569 litri, cu o sută de litri mai mult decît în anul anterior. Un număr de 360 gospodării colective au obţinut în 1960 producţii medii de lapte de peste 2.100 litri de fiecare vacă furajată, iar unele au obţinut peste 3.000 de litri.

Trebuie desfăşurată o muncă sistematică pentru ca, în fiecare gospodărie de stat şi colectivă, producţiile medii pe animal să ajungă, printr-o mai bună furajare, la nivelul producţiilor obţinute de unităţile agricole fruntaşe. Sectorul zootehnic din gospodăriile agricole socialiste situate în zona de aprovizionare a oraşelor mari şi a centrelor muncitoreşti trebuie orientat spre producţia de lapte, pentru ca să se lichideze astfel practica neeconomică de aprovizionare a populaţiei cu lapte, de la distanţe mari.

Pentru sporirea producţiei de carne la nivelul de 1,8 milioane tone în 1965 — din care 900.000 tone carne de porc — este necesar să se folosească pe deplin potenţialul de producţie al porcinelor, care au o mare prolificitate.

Creşterea şi îngrăşarea porcilor este deosebit de rentabilă pentru gospodăriile agricole socialiste, aducîndu-le mari venituri băneşti. Astfel, de pildă, gospodăria colectivă din Sîntana, regiunea Crişana, a realizat în anul trecut venituri de peste 800.000 lei din valorificarea porcilor îngrăşaţi; gospodăria colectivă din Biled, regiunea Banat — venituri de aproape 600.000 lei. Asemenea exemple sînt numeroase.

În anul acesta gospodăriile colective au contractat cu statul livrarea a peste 400.000 porci, iar pentru anul 1962 au posibilitatea să îngraşe şi să contracteze 900.000 de porci.

Gospodăriile de stat trebuie să ia măsuri pentru a livra statului întreaga cantitate planificată şi pentru a asigura toate condiţiile îndeplinirii planului pe anul viitor.

Ministerul Agriculturii şi sfaturile populare trebuie să ajute gospodăriile colective ca **numărul de scroafe proprietate obştească să ajungă pînă la sfîrşitul acestui an la 200.000; este necesar ca pînă în 1965 gospodăriile agricole colective să ajungă la 700.000 de scroafe proprietate obştească,** astfel încît să asigure realizarea cantităţii de carne de porc contractată, precum şi numărul de purcei necesar pentru acoperirea nevoilor colectiviştilor. Pentru aceasta gospodăriile colective trebuie să reţină cele mai bune scroafe pentru prăsilă, urmînd să le sacrifice numai după ce le scade prolificitatea.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să ajungă în 1965 la 150.000 scroafe de prăsilă şi să livreze gospodăriilor colective pentru prăsilă cît mai multe scrofiţe din rasele cele mai bune. Sînt cazuri destul de frecvente cînd unele gospodării de stat şi gospodării colective care au un surplus de scrofiţe le valorifică prin îngrăşare, în timp ce alte gospodării de stat şi colective duc lipsă de scrofiţe pentru reproducţie. Ministerul Agriculturii să ia măsuri ca mai întîi **să se asigure matca tuturor gospodăriilor de stat şi colective şi numai după aceasta să se admită trecerea scrofiţelor la îngrăşare.**

Este necesar să se răspîndească porcinele din rasele pentru carne; ele consumă cu circa 10—15 la sută mai puţine furaje pentru un kg. spor greutate.

Organele de stat care se ocupă cu contractarea, precum şi Ministerul Agriculturii să ia măsuri pentru încheierea de contracte de lungă durată cu gospodăriile colective. Aceasta va da posibilitate gospodăriilor colective ca la întocmirea planului anual de producţie să prevadă din vreme suprafeţele pentru furajele necesare creşterii şi îngrăşării de porci în anii ce urmează.

În ceea ce priveşte **creşterea oilor**, obiectivul principal rămîne în continuare sporirea numărului de oi cu lînă fină şi semifină, pentru ca în anul 1962 să se lichideze importul de lînă. Trebuie luate măsuri pentru a se păstra şi pentru a se creşte încă din acest an toate mieluţele şi marea majoritate a berbecuţilor astfel ca în 1965 să avem cel puţin 8,5 milioane oi merinos, spancă-ţigaie, cu o producţie totală de cel puţin 27.000 tone lînă fină şi semifină. Atragem atenţia asupra importanţei pe care o prezintă reţinerea şi creşterea batalilor, ca măsură eficace de sporire rapidă a producţiei de lînă fină şi semifină. **Este necesar ca pînă în anul 1963 gospodăriile de stat şi colective să aibă un număr de aproximativ 1 milion batali care pot da, la vîrsta de 2—3 ani, cel puţin 5—6 mii tone lînă fină şi semifină anual şi mari cantităţi de carne.**

Ministerul Agriculturii şi Comitetul de Stat al Planificării vor face propuneri în vederea adoptării unor măsuri care să contribuie la lichidarea sacrificărilor neraţionale, la păstrarea viţelelor, a mieluţelor şi scrofiţelor, pentru ca în fiecare gospodărie colectivă şi gospodărie de stat să se formeze astfel o matcă numeroasă.

Un sector de producţie rămas în mod deosebit în urmă în gospodăriile de stat şi colective este **creşterea păsărilor**. Din numărul total de circa 38 milioane păsări, cîte existau în întreaga ţară la începutul acestui an, gospodăriile de stat şi colective aveau laolaltă, după unele calcule, abia 2 milioane, gospodăriilor de stat revenindu-le o pasăre la 2 ha, iar gospodăriilor colective — o pasăre la 4 ha. Lucrul acesta este de neînţeles. Se ştie foarte bine că în fiecare gospodărie există condiţii deosebit de prielnice pentru creşterea păsărilor. Din calculele făcute de specialişti reiese că cel mai scăzut preţ de cost se obţine la carnea de pasăre.

Prin dezvoltarea fermelor de păsări în unităţile socialiste, prin folosirea zonei bălţilor, a Deltei Dunării şi a apelor interioare pentru creşterea raţelor şi gîştelor, se poate lesne ajunge pînă în 1965 la o producţie de circa 120.000 tone carne de pasăre. Considerăm că este foarte folositor pentru toate gospodăriile colective să urmeze exemplul gospodăriei colective din Lenauheim, regiunea Banat. Această gospodărie primeşte în primele luni ale fiecărui an un număr important de pui de o zi de la incubatoarele statului, pe care-i îngraşă şi-i valorifică foarte avantajos; este de remarcat că, pe lîngă aceasta, gospodăria are 4.000 de păsări ca matcă.

Gospodăriile de stat şi gospodăriile colective trebuie sprijinite să-şi creeze fiecare o matcă de păsări (găini, curci, raţe sau gişte), să crească 500—600 de păsări la 100 hectare.

Creşterea păsărilor în ferme mari, bine organizate, unde se folosesc nutreţuri combinate, este mai economică cu 40—50 la sută. Gospodăriile de stat vor trebui să construiască combinate mari de păsări cu producţii anuale de 18 milioane ouă şi 1.200 tone carne de pui. O asemenea orientare va face ca unităţile din zonele de cîmpie să asigure cu eforturi mici cantităţi însemnate de carne de pui şi ouă.

Pentru realizarea sarcinilor privind îmbunătăţirea şeptelului şi ridicarea productivităţii animalelor, un rol deosebit de important îl are **organizarea selecţiei şi a însămînţărilor artificiale la animale.** În anul 1960 s-au însămînţat artificial 380.000 vaci şi peste 2 milioane oi. În legătură cu aceasta, trebuie să arătăm că Ministerul Agriculturii a procedat birocratic retrăgînd taurii din staţiunile de montă naturală înainte ca centrele de însămînţări artificiale să fie bine organizate şi dotate, ceea ce a adus serioase pagube. Extinderea însămînţărilor artificiale trebuie să se facă treptat, numai pe măsura pregătirii cadrelor necesare şi a dotării centrelor de însămînţări cu aparatură bună.

Pentru apărarea sănătăţii animalelor şi a păsărilor va trebui să se ia cu mai multă perseverenţă măsurile de prevenire a bolilor, de îngrijire a animalelor şi de igienă.

Baza furajeră

Dezvoltarea creşterii animalelor şi mărirea productivităţii lor depinde în măsură hotărîtoare de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare cantitativ şi calitativ.

În afară de cereale, şi în primul rînd de porumb — boabe şi siloz — trebuie larg folosite şi alte furaje de valoare ca iarba şi fînurile, leguminoasele, reziduurile industriale şi sărurile minerale, care se produc în cantităţi suficiente în ţara noastră şi pot asigura hrănirea îndestulătoare şi completă a şeptelului.

Conducerile gospodăriilor de stat şi ale gospodăriilor colective trebuie îndrumate şi sprijinite să ia măsuri pentru asigurarea furajelor în cantităţi corespunzătoare numărului sporit de animale prin repartizarea suprafeţelor necesare; în acelaşi timp, să se recolteze, să se transporte, să se păstreze şi să se gospodărească cu chibzuinţă furajele.

Cultura porumbului de siloz s-a dezvoltat an de an, gospodăriile de stat şi colective asigurînd pentru hrana animalelor cantităţi tot mai mari de nutreţ însilozat. În anul 1960, în gospodăriile colective s-a realizat o cantitate de 3 ori mai mare de siloz decît în anul 1959, iar în gospodăriile de stat, în aceeaşi perioadă, cantitatea de siloz s-a dublat.

Gospodăriile cu efective mari de animale practică cu rezultate foarte bune cultura

(Continuare în pag. a 3-a)

Sport

Handbal

În turneul internațional de handbal redus, de la Belgrad echipa feminină a R.P.R. a învins cu scorul de 9-6 (6-5), echipa R. P. Ungară. Astăzi echipa feminină a R.P.R. întîlnește echipa Jugoslaviei în timp ce echipa masculină a ...ii noastre va juca cu echi... R.A.U.

Sah

...chipa de șah a U.R.S.S. ...ntinuă să fie neînvinsă în ...la campionatului european ...la Oberhausen. În runda a ... șahiștii sovietici au întîl... reprezentativa R. S. Cehoslovace în fața căreia conduc $7^1/_2$—$1^1/_2$ puncte după ter...area a 9 partide. Reluîn...și locul la prima masă, ...pionul mondial, Botvinnik, ...învins într-un stil remar...il pe marele maestru Pach... Korcinoi a cîștigat la ...schalek și Smîslov la Jan... Cei doi mari maeștri au ...izat pînă acum cele mai ... rezultate individuale la ...t campionat: $7^1/_2$ puncte ...8 posibile. Polugaevski l-a ...ns în 30 de mutări pe Uj...i, Furman pe Kozma și ...nanov pe Rejfirj. S-au ter...at remiză partidele Ke...-Filip, Gheller—Fichtl și ...irov—Fabian.

...meciul dintre R. F. Germană—R. P. Ungară o partidă ...t consemnată remiză, iar ...alte 9 s-au întrerupt. Iu...avia conduce cu 4—1 în ...iul cu Spania.

...ezultatele complete din ...la a 7-a: U.R.S.S.—Iugoslavia 7—3; R. S. Cehoslovacă—R. F. Germană 5—5; ...P. Ungară—Spania $5^1/_2$— ...puncte.

★

...impiada studențească de ...va începe la 17 iulie la ...lsinki și va reuni echipe ...16 țări ale Europei și A...icii. După cum se anunță ...Moscova, echipa U.R.S.S., ...a cîștigat pînă acum de 4 ...această competiție, va a...în frunte pe marele maes...Boris Spasski.

Fotbal

...n capitala U.R.S.S. a sosit ...ipa reprezentativă de fotbal ...Norvegiei care va întîlni ...stăzi pe stadionul Lujniki, selecționata U.R.S.S. într-un meci contînd pentru prelimi...riile campionatului mondial ...ria 5-a). Pînă acum în ca...ul acestei serii s-au înre...istrat următoarele rezultate: ...R.S.S.—Turcia 1—0; Turcia ...Norvegia 2—1.

★

...ntinuîndu-și turneul în ...D. Germană, echipa de ...al Rapid București a ju...la Zeitz cu echipa locală ...ie. Gazdele au terminat ...ngătoare cu scorul de ...(2—0).

★

...continuarea turneului pe ...-l întreprinde în Europa, ...chipa Vasco de Gama (Brazilia) a jucat la Stockholm cu reprezentativa acestui oraș. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate 1—1.

Ciclism

...velodromul Dinamo din ...itală începe astăzi con...sul internațional de ciclism ...care participă alături de ...mai buni pistarzi romîni ...membrii echipei Dynamo ...rlin, care a sosit joi la ...urești. Programul de as...cuprinde următoarele ...be: urmărire echipe (4000 ...). 1000 m start de pe loc și ...ba viteză (preliminarii ...ă la semifinale). Prima ...bă începe la ora 16,30. Du...ică de la ora 9,30 vor a...loc următoarele probe:

...vită (semifinale și finală) ...cur italiană și semifon... 100...ure cu sprint la fieca...5 tur

Canotaj

...ompetiția internațion... de cat-canoe „Regata ...iga" va...euni în zilele de 7 și 9 ...iul pe apele rîului ...tava vîs...și din U.R.S.S., ... D. Ge...nană, Suedia, Da...narca, Be...ia, R. P. Romînă... S. Ce...slovacă și altele.

...l lista participan...r fi...gurează numele uno...portivi re...nmiți în frunte ... cam...pi...ul lumii ...harim (U.R.S.S.), campionu...olimpic H...sen (Danemarca ...Frede...rilson (Suedia) și ...i.

Atletism

...stăzi începe Moscova tr...ițional...ul conc...internațional de atletism ...Memoria...lu...fraților Znamen...ki" la care p...rticipă 500 de a...i și atle...te reprezentînd 2... țări. La ac...eastă competiți...ara noas...tr...ă va fi reprezen...tă de re...c...ordmana mond... Iolanda B...aș, Florica Gr...scu, Sanda G...osu, Lia Mano... Ana Roth, Adr...ei Barab... Alexandru B...im, Constant... Grecescu și Z...ltan Vamos.

★

Meciul de at...m dintre e...cipele selecțio...e ale clubu...r...or Dukla ...a și Legia Varșovia s-a ...inat cu re...zultatul de 11...8 puncte în f...voarea atleți...lor polonezi. În u...ltima zi au ...t înregistrate ...ouă rezultate remarcabile: ...Itakowski a ...aruncat discul ...1 59,43 m, ...sprinterul Foik ...parcurs ...0 m plat în ...0"7/10.

Tenis de cîmp

În turne...ul internațional de ...enis de ...e Wimbledon au ...nceput ...ele de dublu. ...In rezulta... surpriză a fost ...nregistrat în primul tur ...al probei de dublu mas...culin, c...ul sovietic Le...us, Liha...v eliminînd cu ...—7; 6—...; 6—4; 6—4; pe ...Reed (S.U.A.) și Ulrich (Danemarca) ...n turul trei al pro...bei de s...plu indianul Kris...nan l-a ...vins cu 3—1 pe ita...lianul S...la. Alte rezultate din pro... de simplu: Laver (Austral...)—Bungert (R. F. German...) 3—2; Mc Kinley (S.U.A.)—Gasiorek (R. P. Polonă) 3...; Wilson (Anglia)—Frost (U.A.) 3—1; simplu femei: ...mirez (Mexic)—Moffitt (S.U.A.) 3—0.

Box

Boxul italian Salvatore Burr... este noul campion eu...ropea...n al categoriei mu...ușcă. Într-... meci desfășurat la Al...gher...e distanța de 15 re...prize Burruni l-a învins la punc...te pe finlandezul Lukko...nen, ...posedîndu-l pe acest... de ...cura de campion al Eu...rope...

—•—

...PECTACOLE

Teatre

...eatrul de Operă și Balet al ...R.: Traviata; Teatrul „C. ...ttara" Grădina „9 Mai": ...ă privighetorile; Teatrul ...ric Muzical „C. Tănase" ...ala Savoy: Revista 62; ...lina Boema: Concert ex...s; Teatrul de vară „I. V. ...in": Rîzi, că viața e fru...să; Circul de Stat: Cir... Humberto Praga.

Cinematografe

...Patria, Elena Pavel, Înfrăți...ă între popoare, Gh. Doja: ...gostea și pilotul secund; ...ublica, I. C. Frimu, Mio... Volga: Cerasella; Ma...u, Lumina, Flacăra: Cir... V. Alecsandri, Maxim ...ki, V. Roaită, Donca Simo: ...oportul nu primește; Bucu...i, Arta, 30 Decembrie: Vi...ții; Central, Grivița: Stra... Săracă; Timpuri Noi: ...ele concert; 13 Septembrie: Corabia zburătoare, Ve...neția luna și tu; Tineretului, ...ltural, Popular; Adio co...rie; Victoria, Al. Popov: ...rclée; C. David: Frumoasa ...ntură; Unirea, Floreasca: ...cul vrăjitor: Al. Sahia, ...llor, Libertății: Duelul; ...Eminescu, T. Vladimirescu: ...bia zburătoare; Munca: ...marie; 23 August, G. ...uc: Avionul pleacă la ora ...6 Februarie: Dragostea te ...aptă; Ilie Pintilie: Volga...a; 8 Mai: La ordin să ...i; N. Bălcescu: Cielito ...lo; G. Bacovia: Enrico ...so; Drumul serii: Am ...aviețuit morții mele; Olga ...ic: Lady Hamilton; Au... Vlaicu: Volga-Volga; B.

In Editura politică
a apărut:

V. I. Lenin — Scurtă schiță biografică

168 pag. 3,05 lei

Informații

Vineri dimineață a plecat spre Geneva o delegație a Ministerului Învățămîntului și Culturii formată din tovarășii prof. Nicolae Sipoș și prof. Ion Borca, pentru a participa la lucrările celei de-a 24-a conferințe internaționale de instrucție publică, organizată de UNESCO și Biroul Internațional de educație.

★

Vineri la amiază grupul de partizani ai păcii din S.U.A., în frunte cu prof. J. Davis, secretar al Comitetului păcii trainice din S.U.A., care ne vizitează țara ca turiști, au făcut o vizită la Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînă.

Oaspeții au fost primiți de acad. Horia Hulubei, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, și de membri ai Biroului Comitetului Național pentru Apărarea Păcii.

(Agerpres)

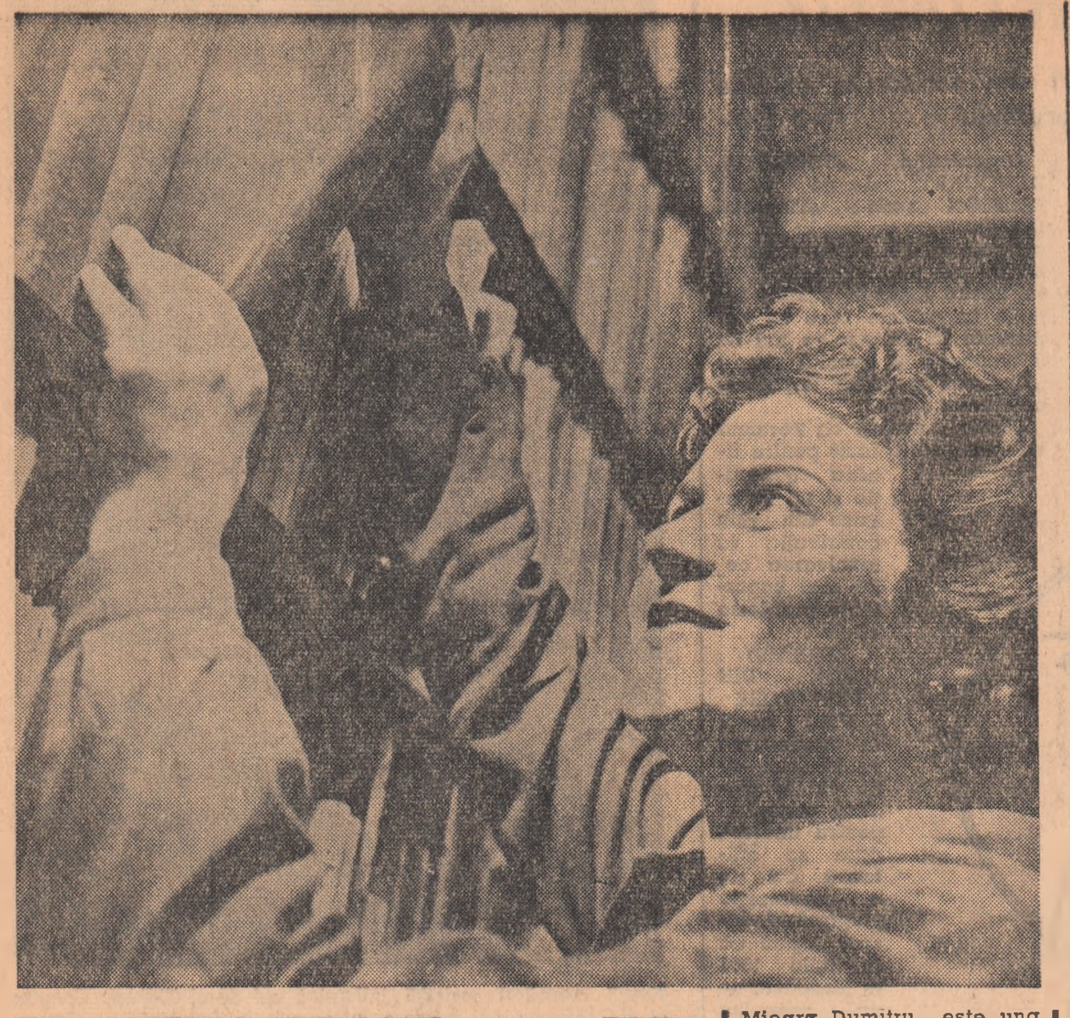

Mioara Dumitru este una dintre tinerele muncitoare fruntașe în producție de la Fabrica „Elasticul" Sibiu. Una dintre metodele folosite de ea pentru a obține aceste succese este și consultarea cu regularitate a cărților de specialitate la cabinetul tehnic.

Foto: A. FOCȘA

Conferința de presă în legătură cu desfășurarea lucrărilor seminarului internațional cu tema: „Statutul femeii în dreptul familiei"

Vineri la amiază a avut loc o conferință de presă în scopul de a informa pe reprezentanții presei romîne și pe corespondenții străini asupra ultimelor lucrări ale Seminarului internațional cu tema „Statutul femeii în dreptul familiei" care se desfășoară în Capitală.

În cadrul conferinței, Ewa Medrzycka-Ciszewska (R. P. Polonă), conducătoarea dezbaterilor la punctul de pe ordinea de zi privind desfacerea căsătoriei, Florica Andrei, membră a delegației R.P. Romîne, conducătoarea dezbaterilor la problemele „Autoritatea părintească" și „Statutul legal al femeii necăsătorite" și Alexandra Mantzoulinos (Grecia), conducătoarea dezbaterilor la ultimul punct de pe ordinea de zi intitulat „Factorii sociali care influențează situația femeii în familie", au făcut scurte expuneri asupra concluziilor la care s-a ajuns în problemele dezbătute și au răspuns întrebărilor puse de ziariști.

Delegata R. P. Polone, a arătat, printre altele, că discuția în legătură cu divorțul a fost foarte vie, deoarece aceasta este nu numai o problemă juridică, ci și o problemă socială și morală. În continuare vorbitoarea a relevat necesitatea de a se da tinerelor și tinerilor o educație care să-i pregătească în vederea vieții conjugale și care să dea stabilitate căsătoriei. Din discuțiile purtate la seminar a reieșit că motivele de divorț pot fi apreciate ținîndu-se seama de interesul copiilor și că este necesar să se ia toate măsurile pentru împăcarea soților înainte și în timpul divorțului.

La punctul privind situația juridică a femeii necăsătorite, s-a ajuns la concluzia că femeia necăsătorită trebuie să fie egală în drepturi cu bărbații nu numai pe plan juridic, ci și în toate domeniile vieții sociale, economice și politice.

În cuvîntul său, Alexandra Mantzoulinos a scos în evidență faptul că situația femeii în familie nu poate fi considerată separat de situația femeii în societate. Prezentînd pe scurt conținutul concluziilor la care s-a ajuns în această problemă, vorbitoarea a arătat că se impune ca toate discriminările față de femei, existente în legislație, să fie înlăturate. În acest scop guvernelor trebuie să li se facă recomandarea de a ratifica și de a aplica prevederile convențiilor internaționale ale Organizației Internaționale a Muncii privitoarea la nediscriminarea împotriva femeilor, la remunerare egală pentru muncă egală.

Răspunzînd unei întrebări referitoare la impresiile culese în timpul călătoriei în țară și prin București, delegata Greciei a spus: „Vizitele, pe care cu atîta amabilitate ni le-a înlesnit guvernul romîn, ne-au dat posibilitatea să constatăm că Romînia este o țară foarte frumoasă și Bucureștiul la fel. Aș vrea să profit de această ocazie — a spus vorbitoarea — pentru a mulțumi în mod călduros guvernului romîn pentru amabila ospitalitate pe care ne-a acordat-o și în mod special delegației romîne care ne-a creat condiții deosebit de plăcute în timpul șederii noastre în țară".

★

În continuarea lucrărilor Seminarului internațional cu tema „Statutul femeii în dreptul familiei", joi dimineața a fost abordat un nou punct de pe ordinea de zi „Dreptul la succesiune al femeii căsătorite". După un referat susținut de Doris Belcher (Anglia), conducătoarea dezbaterilor la acest punct, au urmat discuții.

Sub conducerea reprezentantei Greciei, Alexandra Mantzoulinos a început joi după-amiază discutarea problemei „Factorii sociali care influențează situația femeii, în familie", ultima problemă înscrisă pe ordinea de zi a seminarului. Discuțiile pe marginea referatului prezentat au continuat și în ședința de vineri dimineața.

★

Ministrul Justiției, Ion Constant Manoliu, a oferit vineri seara la restaurantul Pescăruș o recepție cu prilejul prezenței în țara noastră a participanților la Seminarul internațional cu tema „Statutul femeii în dreptul familiei" organizat de O.N.U., în colaborare cu guvernul R. P. Romîne.

(Agerpres)

900 de ani de la nașterea filozofului arab Abu Bekr Ibn Tufeil

În cadrul marilor aniversări culturale recomandate de Consiliul Mondial al Păcii, vineri după-amiază a avut loc la Casa oamenilor de știință din București, sub auspiciile Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, Comisiei naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Comitetului național pentru apărarea păcii, o ședință consacrată aniversării a 900 de ani de la nașterea filozofului arab Abu Bekr Ibn Tufeil.

Despre personalitatea și opera literară a strălucitului reprezentant al culturii arabe feudale a vorbit prof. univ. Tudor Bugnariu, decanul Facultății de filozofie din București, membru-corespondent al Academiei R. P. Romîne.

(Agerpres)

Plecarea unei delegații a C.C. al P.M.R. și a guvernului R.P.Romîne în R.P.Mongolă

Vineri dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Ulan-Bator, delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului R. P. Romîne, condusă de tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, invitată să participe la lucrările celui de-al 14-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol și la cea de-a 40-a aniversare a revoluției populare mongole.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii Petre Borilă, Leontin Sălăjan, de membri ai C.C. al P.M.R., activiști de partid.

A fost de față ambasadorul Uniunii Sovietice la București, I. K. Jegalin.

★

În trecerea prin Moscova pe aeroportul Seremetievo membrii delegației au fost salutați de Piotr Pospelov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., activiști cu munci de răspundere ai C.C. al P.C.U.S., precum și de Sonomîn Luvsan, ambasadorul R. P. Mongole în Uniunea Sovietică, și Gheorghe Stoian, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P. Romîne și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Incheierea lucrărilor celei de a XV-a sesiuni a comisiei romîno-sovietice de colaborare tehnico-științifică

La Moscova s-au încheiat de curînd lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Comisiei romîno-sovietice de colaborare tehnico-științifică.

La sesiune s-a făcut bilanțul îndeplinirii hotărîrilor adoptate la sesiunea precedentă a comisiei. Părțile au constatat cu satisfacție că colaborarea tehnico-științifică a contribuit la obținerea unor realizări importante în știință și tehnică și la dezvoltarea în continuare cu succes a economiei lor naționale.

La sesiune s-au examinat, de asemenea, problemele propuse de cele două părți, cu privire la schimbul în continuare de documentații tehnico-științifice și de experiență asupra realizărilor înaintate în producție.

Potrivit Protocolului semnat la sesiune Uniunea Sovietică va transmite R. P. Romîne în semestrul II 1961 diferite documentații tehnice în problemele industriei petrolului și chimiei, construcției de mașini și industriei energetice. La rîndul său, Republica Populară Romînă va transmite Uniunii Sovietice documentații tehnice în problemele industriei chimice, petroliere și construcțiilor. Cele două părți vor delega, de asemenea, reciproc specialiști pentru documentare asupra experienței înaintate în producție și asupra realizărilor tehnico-științifice în cele mai actuale probleme al economiei lor naționale.

În timpul sesiunii delegația romînă s-a documentat într-o serie de întreprinderi industriale asupra realizărilor tehnice ale Uniunii Sovietice.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră prietenie și deplină înțelegere reciprocă.

Declarațiile unor deputați peruvieni care ne-au vizitat țara

Vineri dimineața au părăsit Capitala deputații peruvieni Wilbert Salas Rodriguez Jose și Willalobos Aguirre Oscar, care au făcut o vizită de prietenie în țara noastră, la invitația grupului național romîn din Uniunea interparlamentară. Înainte de plecare, oaspeții au avut o convorbire cu un redactor al Agenției romîne de presă „Agerpres".

Am întîlnit în Romînia — a declarat Wilbert Salas Rodriguez Jose — bucuria oamenilor de a trăi liberi, stăpîni pe soarta lor, satisfacția muncii și optimism puternic pentru viitorul tot mai fericit al fiecăruia în parte, al întregului popor. Am văzut minunatele realizări pe care le-a obținut poporul romîn în dezvoltarea economiei și culturii.

Am vizitat uzinele de tractoare din Brașov — a intervenit în discuție deputatul Willalobos Aguirre Oscar. În primul rînd trebuie să remarc condițiile de lucru ale muncitorilor. Uzina este o adevărată grădină, așa cum sînt toate fabricile și uzinele nou construite în țările socialiste pe care le-am vizitat. Am putut totodată constata înaltul nivel tehnic care există în toate întreprinderile vizitate. Oamenii lucrează cu entuziasm pentru că își dau seama că lucrează pentru ei, pentru întregul popor.

Oaspeții au făcut aprecieri elogioase la adresa constructorilor pe care le-au văzut ridicîndu-se în întreaga țară. Ei au vizitat noul cartier bucureștean Floreasca și locuințe ale unor cetățeni.

Poporul romîn — a declarat în încheierea convorbirii deputatul Willalobos Aguirre Oscar — dorește cu ardoare pacea, ne-am convins de acest lucru pretutindeni unde am mers, în fabrici și uzine, în unități agricole. A trăi în pace este o condiție pentru a fi fericit. Poporul romîn își construiește cu adevărat fericirea!

(Agerpres)

Studenți în primele zile de practică

(Urmare din pag. I-a)

la dispoziția studenților sălile clubului.

Centrele de practică

De cîțiva ani, la Institutul de petrol, gaze și geologie din București există preocuparea de a alege ca centre de practică acele întreprinderi care pot asigura studenților posibilități pentru o activitate complexă. Acum preocuparea pentru rezolvarea cît mai bună a acestor probleme a crescut ținînd seama de faptul că anul acesta s-au ridicat noi sarcini privind organizarea practicii. Așa, de pildă, studenții anului I și II din cele 4 facultăți ale institutului au început de două zile practica de inițiere cu caracter informativ care va dura două săptămîni, după care vor trece la practica de specialitate, organizată după specificul facultății. De asemenea, anul acesta s-a organizat și practica de prospecțiuni geologice.

În general conducerea Institutului a reușit să stabilească ca centre de practică acele întreprinderi unde studenții pot urmări și executa lucrări în cadrul unor procese de operații complexe. Cu aceste întreprinderi s-au și încheiat contracte. Astfel, studenții au plecat la practică la Moinești, Băicoi, Boldești, Țicleni, la rafinăriile din Ploiești, Teleajen, Cîmpina, Brazi, Onești, la Uzinele „1 Mai"-Ploiești și Poiana, Cîmpina, producătoare de utilaj petrolifer etc. Peste tot, delegații institutului s-au bucurat de ajutorul întreprinderilor cu care au încheiat convenții de practică.

Pe aceeași linie, Institutul continuă buna experiență ce o are de a organiza pentru Facultatea de geologie o tabără de practică la Moroieni—Ungureni, unde, sub supravegherea cadrelor didactice, studenții vor face diferite lucrări de specialitate.

Alături de muncitori

Uzinele „Mao Țze-dun" din Capitală găzduiesc anul acesta un număr de aproape 150 de studenți din Institutul politehnic, și de la Universitatea „C. I. Parhon". Pentru perioada în care aceștia vor face practică, Comitetul U.T.M. a conceput un plan privind încadrarea studenților în activitatea de organizație din uzină. Studenții vor fi repartizați în brigăzile de producție ale tineretului. Ei vor lua parte la toate adunările generale U.T.M., vor participa la cercurile de ridicare a calificării, unde muncitorii fruntași le vor împărtăși din experiența lor, iar studenții vor ajuta la învățătură pe muncitorii înscriși la cursurile de pregătire pentru școlile serale.

Studenții vor petrece timpul liber împreună cu muncitorii, la clubul uzinei. Ei vor fi invitați la toate manifestările culturale, la joile tineretului, reuniuni tovărășești etc. Echipele sportive din uzină se pregătesc de pe acum pentru întîlnirile ce le vor susține în compania echipelor studențești.

O scenă din film.

Dragostea și pilotul secund

Echipajul avionului de pasageri comandat de căpitanul Wagner este un colectiv unit, harnic și plin de voie bună. Vestea că pilotul secund va fi avansat este primită de toți cu bucurie, dar și cu regretul despărțirii de un tovarăș bun. Cine-l va înlocui? Sever, corect, bine pregătit din punct de vedere profesional și mai ales foarte principial, pilotul secund Schubert, impresionează plăcut pe colegii lui. Dar aparențele înșeală de cele mai multeori. „Seriosul" pilot secund provoacă o mulțime de încurcături. Și cine credeți că-i de vină? Dragostea, bat-o s-o bată!

Iată ce și-au intitulat cineaștii de la „Defa" Berlin recenta creație „Dragostea și pilotul secund". Bineînțeles că este vorba de o comedie tinerească plină de optimism. Între multiplele modalități cei trei scenariști ai filmului și regizorul Richard Groschopp au utilizat mai puțin comicul de situații și mai mult pe cel de caracter. Și în acest sens au fost preocupați mai cu seamă de realizarea așa-numitului „umor pozitiv", atît de îndrăgit de masele de spectatori.

Trebuie spus din capul locului că cineaștii germani au obținut succese în această privință. Pornind chiar de la eroul principal al filmului, pilotul secund Horst Schubert (interpretat de talentatul și multilateralul actor Horst Drinda), Schubert e într-adevăr un om plin de calități. Este foarte priceput — vedem aceasta de pildă din felul în care conduce, împreună cu cei... furtuni; își iubește și-și slujește patria cu devotament — hotărîrea cu care respinge propunerile provocatoare ale unor ziariști vest-germani este edificatoare; și este capabil de sentimente puternice pînă în cele din urmă — pe drăgălașa stewardessă Ilse o iubește cu adevărat. Dar simpaticul pilot-secund are și... lipsuri.

Băiat chipeș și pe deasupra burlac, Schubert nu prea rezistă farmecelor diferitelor Madelon, Ilse, Inge etc... pe care le întîlnește. De aici pornește „buclucul". Iată că una dintre acestea, plictisită și capricioasă „fetiță de bani gata" a unui tătic bogat din Elveția — pe care aviatorul o întîlnește, într-o seară, la capătul cursei Berlin-Varna, „dispare". Părinții, cu capetele împuiate de propaganda anticomunistă din Occident, alarmează autoritățile bulgare învinuindu-l pe pilotul german de dispariția „odraslei". Bineînțeles — ca în orice comedie — lucrurile se sfîrșesc cu bine. Schubert, învață însă, cu acest prilej, cît era de falsă concepția sa că între viața personală și cea „din serviciu" nu ar fi nici o legătură, și mai ales că „inocentele" sale aventuri pot fi foarte dăunătoare, pentru el și pentru tovarășii săi.

Fără a pierde din vedere reliefarea calităților eroului lor, creatorii filmului au reușit totodată să satirizeze, cu finețe și adresă precisă, unele mentalități învechite ale pilotului secund.

„Dragostea și pilotul secund" este o comedie la care tinerii spectatori se amuză copios, învățînd totodată multe lucruri din peripețiile eroilor ei.

LUCIA BOGDAN

CARNET CINEMATOGRAFIC

ANUNȚ

A apărut îndrumătorul pentru admiterea în învățămîntul profesional pe anul școlar 1961—1962.

Acest îndrumător cuprinde condițiile de admitere pentru școlile profesionale și școlile de meserii, cu indicațiile necesare în ceea ce privește vîrsta de primire la diferitele meserii, obiectele de examen, data ținerii examenului etc.

Îndrumătorul cuprinde și rețeaua școlilor cu meseriile respective pe orașe și regiuni.

Se poate procura de la orice librărie.

I. M. U. M.

Întreprinderea Metalurgică de Utilaje Medgidia Regiunea Dobrogea

Angajează

următorul personal de specialitate avînd satisfăcut stagiul legal de trei ani:

— ingineri metalurgiști

— ingineri proiectanți de S.D.V.

— ingineri mecanici tehnologi

— ingineri mecanici proiectanți

Ofertele se vor adresa direct la I.M.U.M. serviciul personal și formarea cadrelor — în scris sau telefonic (nr. 318 oficiul Medgidia).

Începînd cu data de 3 iulie

la cinematografele: „MAGHERU" și „BUCUREȘTI"

noul film bulgar

„LA CAPĂTUL DRUMULUI"

SE APROPIE FORUMUL

• Viu interes în lumea întreagă • Spicuiri din scrisorile primite de Secretariatul Permanent al Forumului

25 de zile ne mai despart pînă la deschiderea Forumului Mondial al Tineretului. Acest eveniment deosebit de important în viața tineretului din întreaga lume, este în prezent în centrul atenției tineretului din toate continentele planetei noastre. Puternicul interes față de organizarea Forumului este foarte ușor de înțeles. Între 25 iulie și 3 august, la Moscova, vor fi dezbătute cele mai esențiale probleme care frămîntă tineretul de pretutindeni — menținerea și întărirea păcii, dezarmarea, coexistența pașnică, lupta împotriva colonialismului, drepturile social economice pentru tineret și participarea lui la viața socială, probleme ale educației tineretului și multe alte probleme specifice de tineret.

Odată cu apropierea Forumului se intensifică și pregătirile pe care le desfășoară numeroase organizații de tineret de diferite orientări politice din întreaga lume în vederea participării la Forum. Pe adresa Secretariatului permanent al Forumului sosesc neîntrerupt scrisori prin care noi organizații de tineret anunță hotărîrea lor de a participa la Forum sau scrisori care aprobă cu căldură și scot în evidență importanța organizării Forumului pentru tineretul lumii. Iată cîteva spicuiri din aceste scrisori, publicate în buletinul informativ editat de către Secretariatul permanent al Forumului.

Recent a avut loc la Londra CONFERINȚA EUROPEANĂ A STUDENȚILOR ȘI TINERETULUI PENTRU DEZARMARE NUCLEARĂ la care au participat reprezentanți din Anglia, Franța, U.R.S.S., R.F. Germană, Olanda, Elveția, Iugoslavia, Norvegia, Danemarca, Islanda, Grecia, Cipru. Această conferință a adoptat o rezoluție în care se spune printre altele: **„Conferința salută convocarea tuturor conferințelor și adunărilor tineretului și studenților, care contribuie la dezbaterea problemelor dezarmării nucleare. Iată pentru ce conferința salută Forumul Mondial al Tineretului de la Moscova, din vara anului 1961, care alături de alte probleme va dezbate și problemele păcii în lumea întreagă, coexistenței pașnice, dezarmării și apreciază importanța rezolvării acestor probleme pentru tineret".**

UNIUNEA NAȚIONALĂ A STUDENȚILOR DIN CAMERUN scrie: **„Este plăcut să constați că în prezent, cînd în fața lumii se ridică nenumărate probleme majore, tineretul își dublează eforturile pentru a contribui la destinderea încordării internaționale.**

Forumul Mondial care va avea loc în acest an la Moscova, este de o însemnătate istorică, deoarece el va permite tineretului din toate colțurile globului pămîntesc să dezbată și să-și expună cinstit, punctul de vedere în problemele actuale, de asemenea să vadă în ce măsură tineretul poate munci umăr la umăr pentru asigurarea unui viitor pașnic în care să domnească prietenia și înțelegerea".

> **Și-au mai anunțat hotărîrea de a participa la Forum.**
> **• Institutul tineretului al U.N.E.S.C.O.**
> **• Una dintre cele mai mari organizații de tineret din India — Bharat Yuvak Samadj.**
> **• Asociația mondială a studenților creștini.**
> **• Consiliul tineretului din Nigeria.**

Steffen Kiarulff Schmidt, în numele COMITETULUI INTERNAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI TINERETULUI RADICAL DIN DANEMARCA, scrie: **„În ultimele luni noi am dezbătut în Comitetul Internațional problema participării la Forum și am supus aceasta aprobării Comitetului Executiv Central. Credem sincer că forma și conținutul Forumului Mondial al Tineretului vor asigura o largă participare a reprezentanților din toate țările și ale tuturor grupărilor politice care activează în scopul păcii și colaborării internaționale."**

Organizația „TINERETUL DEMOCRAT" de pe insula REUNION scrie: **„Tineretul Democrat de pe insula Reunion susține cu căldură ideile nobile ale Forumului. Comitetul nostru Executiv susține temele importante care se vor dezbate la Forum. Pe noi ne interesează în special tema: „Tineretul și lupta împotriva colonialismului".**

Sîntem convinși că Forumul va face foarte mult pentru tînăra generație și își va aduce din plin contribuția la rezolvarea celor mai importante probleme vitale".

BERNARD WULF DIN NEW YORK (S.U.A.) arată în scrisoarea sa că **„am citit în revista „Noi orizonturi pentru tineret", care se editează aci de o organizație progresistă, despre faptul că în iulie 1961 la Moscova, se va organiza Forumul Mondial al Tineretului. Vă rugăm să ne explicați cum se poate participa la Forum.**

Forumul Mondial al Tineretului este o idee minunată".

Jean Pierre Olivier, în numele BIROULUI NAȚIONAL AL UNIUNII STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN BELGIA scrie: **„Este plăcut pentru mine să îndeplinesc misiunea încredințată de Biroul Național al Uniunii Studenților Comuniști din Belgia de a vă comunica nu numai că sîntem cu totul de acord cu ideile Forumului Mondial al Tineretului, ci și să vă comunicăm că sîntem bucuroși să trimitem un reprezentant al Uniunii noastre.**

Socotim util și important ca problemele tineretului din lumea întreagă să fie discutate de însuși tineretul. Noi popularizăm ideile Forumului în rîndurile studenților belgieni și ne străduim să convingem pe reprezentanții altor organizații să participe la această întîlnire care va deveni un moment de cotitură în istoria tineretului din secolul al XX-lea."

Tinerii muncitori sovietici întîmpină cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. cu noi succese în muncă. În fotografie: Comsomolista Natalia Pikolova, muncitoare la Uzina de carburatoare din Moscova, fruntașă în întrecere.

Întîlnire la Kremlin între conducătorii de partid și de stat sovietici și coreeni

MOSCOVA 30 (Agerpres). TASS transmite: La 30 iunie a avut loc la Kremlin o întîlnire între conducătorii P.C.U.S. și guvernului sovietic și delegația de partid și guvernamentală a R.P.D. Coreene care se află în vizită la Moscova.

Din partea sovietică la întîlnire au participat Nikita Hrușciov, Frol Kozlov, Alexei Kosîghin, Vladimir Novikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., Andrei Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și alte persoane oficiale.

Din partea coreeană au participat Kim Ir Sen președintele Prezidiului C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, conducătorul delegației de partid și guvernamentale, Kim Cian Man, vicepreședinte al Prezidiului C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Kim Gvan Heb, membru al Prezidiului C.C. al Partidului Muncii din Coreea, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri și ministru al Apărării Naționale, precum și ceilalți membri ai delegației.

Întîlnirea a decurs într-o atmosferă de prietenie și înțelegere frățească. În cursul convorbirii a fost abordat un cerc larg de probleme privind colaborarea dintre Uniunea Sovietică și R.P.D. Coreeană, precum și probleme internaționale care interesează cele două țări.

A 40-a [...]rsare a Partidul[...] Comunist Chinez

Adunare[...] festivă de la Pekin

PEKIN 30 (Agerpres). — După cum transmite agenția China Nouă, la 30 iunie a avut loc la Pekin în sala Adunării Reprezentanților Populari din întreaga Chină cu o capacitate de 10.000 de locuri adunarea festivă consacrată aniversării a 40 de ani de la întemeierea partidului comunist chinez. La ședința festivă au participat veterani ai Partidului Comunist Chinez, reprezentanți ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești din țară, muncitori din uzine și fabrici. Pe fundalul scenei pavoazată de sărbătoare pe fondul de steaguri roșii, se puteau vedea cifrele mari 1921—1961.

În prezidiul adunării, întîmpinați cu îndelungi aplauze, au luat loc tovarășii Mao Țze-dun, președintele C.C. al P.C. Chinez, Liu Șao-ți, Ciu En-lai, Ciu De, vicepreședinți ai C.C. al P.C. Chinez, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, conducători ai partidelor democratice.

La adunarea festivă a rostit o cuvîntare Liu Șao-ți, vicepreședinte al C.C. al P.C. Chinez.

Înainte de crearea Partidului Comunist Chinez, a spus el, poporul chinez a dus timp îndelungat o luptă eroică, dîrză, plină de abnegație împotriva imperialismului și feudalismului. Dar numai după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie din Rusia, după ce marxism-leninismul a început să se răspîndească în China, poporul chinez a dobîndit cea mai bună armă teoretică pentru eliberarea sa. De atunci nimic n-a mai putut stăvili marșul victorios al poporului chinez. Cei 40 de ani care au trecut de la înființarea Partidului Comunist Chinez, au fost ani în care partidul nostru a condus poporul întregii țări în lupte eroice și la înfăptuirea unor mari victorii, ani în care marxism-leninismul s-a răspîndit larg în China și a dobîndit mari victorii. În decurs de 40 de ani Partidul Comunist Chinez, împreună cu poporul chinez au înfăptuit lucruri însemnate. Vorbind în general, toate acestea se pot rezuma la două mari fapte:

Prima este înfăptuirea revoluției democrat populare în China.

A doua este înfăptuirea revoluției socialiste și a construcției socialiste în China. Această operă s-a desfășurat în decurs de 12 ani, ea continuă și acum. Constituirea R. P. Chineze marchează începutul trecerii de la revoluția democratică la revoluția socialistă. Puterea democrat-populară din China este în fond o dictatură a proletariatului. În cei 12 ani care au trecut noi am înfăptuit în linii mari revoluția socialistă și am obținut succese mari în domeniul construcției socialiste. Liu Șao-ți a subliniat marea însemnătate a faptului că într-o țară mare, cu o populație de 650 milioane de oameni, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, a fost [do]bîndită victoria de[plin]ă a [re]voluției democrat-po[pu]lare, [vic]toria hotărîtoare a [re]voluției socialiste și victori[a] ini[țial]ă a construcției socialiste.

[Pe]ntru a construi un mare st[at] socialist cu o industrie m[ode]rnă, cu o agricultură mode[rnă], cu o știință și cultură co[nte]mporană va mai [fi] nevoie de un timp foarte îndelung, iar pentru a înfăptui trecerea de la socialism la comunism va fi necesară o perioadă istorică și mai îndelung[ată]. Dar oricine poate vedea pe pămîntul Chinei s-a instaurat orînduirea socială, că în prezent China nu mai este o țară care se află [în] stare de stagnare și o țară [a] dezvoltării impetuoase și a progresului.

Am[intin]d despre progresele înfăptu[ite] în revoluția și construcți[a] socialismului din China, Liu Șao-ți a subliniat că ele au [fos]t legate în mod inseparabil de marea unitate a întregului popor. Marea unitate a poporului chinez a fost înfăptuită sub conducerea Partidului Comunist Chinez în cursul unei lupte îndelungate pentru revoluție și construcție.

Partidul și poporul nostru, a declarat în continuare Liu Șao-ți, urmează ferm și neabătut principiul îmbinării internaționalismului proletar cu patriotismul, se unesc strîns cu popoarele din întreaga lume.

Atît în revoluție cît și în construcția socialismului am primit și primim ajutor din partea Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste și ne bucurăm de simpatie și sprijin din partea oamenilor muncii din întreaga lume și a forțelor progresiste din diferite țări. La rîndul său poporul chinez sprijină [...] eforturile sale și prin lupt[a] sa orice cauză progresistă și dreaptă a popoarelor lumii. Acest ajutor reciproc internaționalist, această coeziune internaționalistă au o importanță excepțională pentru victoria cauzei noastre comune. Folosind acest prilej trimite un salut înflăcărat marelui popor sovietic și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, precum și popoarelor și partidelor frățești din celelalte țări socialiste, partidelor comuniste și muncitorești din toate țările popoarelor din toate țările angajate acum în lupt[ă].

Din momentul constituirii Republicii Populare Chineze, a declarat raportorul principala noastră orientare în relațiile internaționale constă în următoarele: de a dezvolta relații de prietenie, ajutor reciproc și colaborare cu Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste frățești, de a ține pe baza celor cinci principii coexistența pașnică cu țările care au altă orînduire socială și de a lupta împotriva politicii imperialiste de agresiune și războaie, de a sprijini lupta revoluționară a popoarelor asuprite și a națiunilor asuprite împotriva imperialismului și colonialismului. Aceasta este linia generală a politicii noastre externe.

Imperialismul american, care s-a declarat dușmanul neîmpăcat al poporului chinez, a declarat Liu Șao-ți, continuă pînă în prezent să ocupe Taivanul — teritoriu al țării noastre, continuă să aibă baze militare în multe locuri situate în apropierea țării noastre, menține acolo mari forțe militare gata de luptă, practică politica agresiunilor și războaielor, creînd astfel serioasă primejdie pentru pa[ce] în Orient și în întreaga lum[e]. Și pe viitor trebuie să f[im] vigilenți și să luptăm împ[o]triva imperialismului amer[i]can.

Poporul nostru, a sublin[iat] raportorul, va lupta neabăt[ut] pentru a-și atinge țelurile [de] eliberarea Taivanului, teri[to]riu sacru al patriei noastre.

Liu Șao-ți a subliniat [în] continuare că Consfătuirea [de] la Moscova a partidelor com[u]niste și muncitorești care [a] avut loc în noiembrie 1960 [a] întărit și mai mult coeziu[nea] lagărului socialist și unita[tea] mișcării comuniste interna[țio]nale. Această puternică c[oe]ziune sub steagul marxism[-le]ninismului și internaționa[lis]mului proletar este princip[ala] chezășie a cuceririi victo[riei] de către popoarele între[gii] lumi, a declarat el.

Țările lagărului socialis[t, a] subliniat Liu Șao-ți, obțin [mereu] și noi succese în opera lo[r de] construcție. Lansarea cu [suc]ces de către Uniunea Sovi[eti]că a unei nave cosmice cu [un] om la bord a demonst[rat] uriașa superioritate a or[în]duirii socialiste. Țările soc[ia]liste au depus și depun ef[or]turi neobosite pentru apărar[ea] păcii în întreaga lume. Po[li]tica externă de pace prom[o]vată de ele exercită o influ[en]ță crescîndă asupra într[egii] lumi. Propunerile pașnice [ale] Uniunii Sovietice și ale cel[or]lalte țări socialiste cu pri[vire] la dezarmarea generală, înce[ta]rea experiențelor nucleare, [în]cheierea Tratatului de p[ace] cu Germania întîmpină sp[ri]jinul larg al popoarelor și ț[ă]rilor iubitoare de pace di[n] întreaga lume.

Experiența internațională [și] experiența Chinei, a declar[at] Liu Șao-ți, confirmă cu ferm[i]tate următorul adevăr a[l] marxism-leninismului: forțe[le] poporului sînt forțe cu adev[ă]rat mărețe care creează [is]toria omenirii, în ultima [in]stanță forțele poporului s[înt] invincibile, voința poporu[lui] este de nebiruit.

Forțele poporului dispun[înd] de o conducere justă și un[ite] laolaltă biruie cu sigura[nță] orice greutăți și nici un fel [de] obstacole nu pot stăvili m[ar]șul nostru victorios înainte.

În încheierea cuvîntării sale, Liu Șao-ți a rostit cuvinte de salut în cinstea marxism-leninismului, în cinste[a] marii coeziuni a poporu[lui] chinez, în cinstea ma[rii] coeziuni a popoarelor din î[n]treaga lume.

După adunarea festivă c[on]sacrată aniversării a 40 [de] ani de la întemeierea Parti[du]lui Comunist Chinez, a av[ut] loc un mare concert la ca[re] și-au dat concursul cei m[ai] buni artiști din Pekin.

Adîncirea crizei în legătură cu Kuweitul

BEIRUT 30 (Agerpres). — Adîncirea crizei în legătură cu Kuweitul continuă să rețină atenția opiniei publice.

După cum anunță corespondentul din Beirut al agenției France Presse, mica armată a Kuweitului, care numără circa — 2.400 de oameni, a ocupat poziții de-a lungul litoralului și al frontierelor terestre ale emiratului. Emirul Kuweitului a făcut apel la Liga țărilor arabe „să acorde sprijin și ajutor" Kuweitului.

După cum s-a anunțat oficial, secretarul general al Ligii Arabe, Abdel Hassuna, este așteptat să sosească sîmbătă la Bagdad pentru convorbiri cu guvernul irakian. De la Bagdad, Hassuna va pleca în Kuweit.

La Bagdad, ziarele și publicațiile periodice oficiale publică știri, comentarii și telegrame ale diferiților oameni de stat și fruntași ai vieții publice, care sprijină declarația primului ministru Kassem că Kuweitul face parte integrantă din Irak.

La Cairo majoritatea ziarelor critică aceste declarații. Abdel Kader Hatem, ministru de stat al R.A.U., a făcut o declarație în care a subliniat că R.A.U. respinge logica „anexiunii". El și-a exprimat regretul că „această situație care stîrnește mirare, a apărut între guvernul Kuweitului și Republica Irak imediat după proclamarea independenței Kuweitului".

Puterile imperialiste se grăbesc să folosească criza din Kuweit. Anglia, căreia Kuweitul îi livrează 37,6 la sută din întreaga cantitate de țiței brut și de produse petroliere folosită de ea, s-a grăbit să lase în apele Kuweitului o escadră de nave militare pe bordul cărora se află soldați și ofițeri englezi „evacuați" din Kuweit.

S.U.A. sînt și ele profund neliniștite de evenimentele din Kuweit unde monopolurile lor dețin un mare număr de acțiuni petroliere. Ziariștii americani afirmă chiar că pentru apărarea acestor monopoluri va fi pus în mișcare pactul C.E.N.T.O.

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză în problema algeriană

PARIS 30 (Agerpres). — La 29 iunie în Adunarea Națională franceză s-au deschis dezbaterile pe marginea declarației primului ministru Debré cu privire la politica guvernului în problema algeriană.

Ele au început în sala pe jumătate goală a parlamentului, la tribunele pentru presă și pentru public se aflau doar cîteva persoane. O asemenea lipsă de interes față de discutarea unei probleme, care prezintă o importanță vitală pentru Franța se explică, în mod vădit, prin faptul că actualele dezbateri au un „caracter pur academic", deoarece nu vor fi încheiate prin nici un vot.

Reprezentanții grupărilor de extremă dreaptă folosesc tribuna parlamentară pentru o propagandă nestăvilită în favoarea lozincii colonialiste a „Algeriei franceze" și pentru atacuri furibunde împotriva guvernului, pe care îl acuză că ar „renunța la Algeria franceză". În această privință cel mai semnificativ a fost discursul deputatului fascist Le Pen care a elogiat fățiș pe căpeteniile recentului puci militar-fascist din Algeria și a cerut să se continue războiul din Algeria „pînă la victoria finală".

Waldeck Rochet, secretar general adjunct al Partidului Comunist Francez, a criticat aspru politica guvernului în problema algeriană și a dat o ripostă colonialiștilor.

Waldeck Rochet a declarat că guvernul este dator să aplice în mod cinstit principiul autodeterminării Algeriei, pe care l-a recunoscut el însuși în vorbe.

Vorbitorul a subliniat că încercările cercurilor guvernante franceze de a impune Algeriei o „Asociație" neocolonialistă cu Franța sau, în caz contrar, să procedeze la împărțirea teritoriului algerian contravin principiului autodeterminării, și dreptului Algeriei la independență.

Pentru a se restabili grabnic pacea în Algeria, a declarat Waldeck Rochet, este necesar să se renunțe la pretențiile colonialiste și să se accepte adevărate tratative cu reprezentanți ai poporului algerian.

Guy Mollet, secretar general al Partidului Socialist Francez, care a declarat că continuă să aprobe politica lui de Gaulle în problema algeriană, a condamnat totuși planurile de împărțire a teritoriului algerian, subliniind că aceasta „nu constituie cîtuși de puțin o soluție".

Dezbaterile din Adunarea Națională continuă.

Congo la un an de la proclamarea independenței

STANLEYVILLE 30 (Agerpres). — La 30 iunie s-a împlinit un an de la proclamarea independenței statului Congo. Republica Congo — scrie agenția France Presse referindu-se la evenimentele tragice care s-au succedat în Congo anul acesta — „continuă să se afle pe primul plan al actualității". Țara este dezmembrată, pe o porțiune însemnată a teritoriului ei domnește anarhia, parlamentul legal nu și-a reluat încă activitatea, prin „bunăvoința" lui Hammarskjoeld nu și-au primit încă pedeapsa cuvenită asasinii lui Patrice Lumumba care, după cum recunoaște agenția France Presse, „a devenit simbolul eforturilor depuse de un popor care luptă pentru revendicarea drepturilor sale".

Cauzele care au împiedicat normalizarea situației în această țară sînt îndeobște cunoscute. Ele sînt legate direct de interesele monopolurilor belgiene, americane și altele care și-au găsit apărători fideli în marionetele Kasavubu, Mobutu, Ileo, Chombe, Kalonji etc. În ultimul timp, datorită presiunilor maselor largi ale poporului congolez și ale opiniei publice mondiale, lacheii colonialismului au fost nevoiți să facă anumite concesii în direcția reglementării situației în țară, deși, după cum au demonstrat recentele evenimente, ei nu au renunțat de fel la planurile lor criminale.

Pe de altă parte Mobutu refuză categoric să îndeplinească clauza principală a acordului privind retragerea trupelor sale din regiunea în care se vor desfășura lucrările parlamentului.

În afară de aceasta peste 40 de deputați prolumumbiști se află la Leopoldville sub supravegherea poliției și sînt împiedicați să se consulte cu conducerea partidului lor. Este limpede că în asemenea condiții reluarea lucrărilor parlamentului este cu neputință.

Evenimentele care s-au succedat după proclamarea independenței au împiedicat poporul congolez să-și vindece rănile și să lichideze racilele tristei moșteniri coloniale. Analfabetismul atinge proporții uriașe. În prezent în Republica Congo nu există niciun medic, niciun avocat, niciun inginer de origină congoleză. Marionetele congoleze continuă să pună la dispoziție bogățiile țării monopolurilor străine. Numărul șomerilor reprezintă jumătate din numărul oamenilor apți de muncă. Prețurile au crescut vertiginos, produsul național brut a scăzut cu 60 la sută. Deficitul bugetar se ridică la sume fabuloase. Datoria publică atinge în prezent cifra de peste 60 miliarde franci congolezi.

În acest timp, cu toate greutățile create de blocada economică instaurată de autoritățile de la Leopoldville, guvernul legal Antoine Gizenga obține succese în toate domeniile vieții economice și culturale. Se construiesc școli, instituții de cultură, se creează o economie națională proprie. A fost creată o companie aeriană congoleză, astfel încît transporturile aeriene nu mai depind de societatea aeriană belgiană Sabena.

Guvernul central ia măsuri pentru reorganizarea agriculturii, pentru redarea în exploatare a plantațiilor părăsite, pentru reorganizarea exportului de produse agricole.

„Niciun locuitor al statului Congo nu va uita vreodată că independența a fost cucerită de noi prin luptă de zi cu zi, perseverentă, grea, de la care nu ne-au putut opri nici lipsurile nici suferințele, nici sacrificiile uriașe, nici sîngele vărsat de popoarele noastre" — a declarat cu un an în urmă, în ziua proclamării republicii, Patrice Lumumba. Lupta grea a poporului congolez continuă întrucît colonialiștii nu au renunțat la planurile lor de dominație. Victoria lui este inevitabilă deoarece se bucură de sprijinul larg al întregii Africi, al opiniei publice din întreaga lume.

Telegrama adresată de N. S. Hrușciov lui A. Gizenga

MOSCOVA 30 (Agerpres).— TASS transmite: Nikita Hrușciov, șeful guvernului sovietic, a adresat lui Antoine Gizenga, șeful guvernului Republicii Congo, o telegramă în care, în numele popoarelor Uniunii Sovietice și guvernului sovietic, l-a felicitat cu prilejul primei aniversări a proclamării independenței Republicii Congo.

N. S. Hrușciov a dat asigurări lui Antoine Gizenga și, prin persoana lui, întregului popor congolez că Uniunea Sovietică și popoarele ei se află pe de-a-ntregul de partea eroicului popor congolez în lupta lui dreaptă împotriva colonialismului.

Telegrama subliniază că poporul congolez continuă lupta eroică pentru libertatea, independența și integritatea teritorială a țării sale, împotriva restaurării rînduielilor coloniale în Congo.

N. S. Hrușciov arată că după asasinarea mișelească a lui Patrice Lumumba conducerea acestei lupte a fost preluată de Antoine Gizenga, cel mai apropiat tovarăș de luptă al lui și continuator demn al măreței cauze a luptei pentru libertatea și fericirea poporului. În telegramă se subliniază că „guvernul condus de dv. este singurul guvern legal în Republica Congo".

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

WASHINGTON. — La 30 iunie președintele J. Kennedy a fost vizitat la Casa Albă, la invitația acestuia, de V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., M. A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., și de ceilalți membri ai delegației sovietice care participă la schimbul de păreri bilateral dintre U.R.S.S. și S.U.A. în problemele dezarmării.

MOSCOVA. — Vineri după-amiază însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Romîne la Moscova, Gheorghe Stoian, a oferit un cocteil în saloanele ambasadei cu prilejul vizitei în Uniunea Sovietică a delegației A.R.L.U.S., în frunte cu acad. dr. Vasile Mirza.

SOFIA 30 (Agerpres). — B.T.A. transmite: La Sofia se desfășoară concursul internațional al tinerilor cîntăreți de operă. La 29 iunie au fost anunțate rezultatele primei etape eliminatorii.

Printre candidații admiși la etapa a doua se află și concurenții romîni — Dumitru Brebenel, Mihaela Botez, Marieta Grebenișan și Iulia Buciuceanu.

La etapa a doua au fost admiși direct posesorii medaliilor de aur ale festivalurilor internaționale, printre care Teodora Lucaciu și Cornel Fîndțeanu — din R. P. Romînă.

Din R. P. Chineză

Porțelanul de Lunțiuan

În China a fost reluată producția vestitului porțelan de Lunțiuan. Obiectele executate de meșterii din Lunțiuan, remarcabile prin forma lor armonioasă, elegantă și variată s-au bucurat de-a lungul veacurilor de o mare faimă, nu numai în China, ci și în multe alte țări ale lumii. Porțelanul de Lunțiuan cu ornament în adîncime sau în relief, acoperit cu un strat compact de smalț culoare verde deschis, se exporta pînă în secolul al XVII în Japonia, India, Egipt, cît și în Europa, unde era cunoscut sub denumirea de „seladon".

După cercetări care au durat șase luni, anul trecut specialiștii chinezi în porțelan, în colaborare cu cercetătorii în domeniul artei și arheologiei, au pus din nou la punct producția vestitului porțelan al cărui secret se pierduse. La începutul anului curent întreprinderile din Lunțiuan au început producția în masă a acestui porțelan care calitativ nu este cu nimic inferior celui din antichitate.

Creșterea nivelului cultural al muncitorilor

În cursul anului 1960 pe[ste] 5.000.000 de oameni ai mun[cii] din diferite ramuri industr[iale] ale R. P. Chineze au înv[ățat] să citească și să scrie. În [anii] puterii populare num[ărul] muncitorilor care au înv[ățat] să citească și să scrie a c[res]cut de peste 10 ori. În timp[ce] în anul 1949 aproximativ 8[0 la] sută din numărul muncito[ri]lor erau analfabeți, în a[nul] 1960 numărul acestora a sc[ă]zut la 15 la sută. În preze[nt] toți muncitorii din indu[s]trie pînă la vîrsta de 40 [de] ani știu să citească și să sc[rie].

Primind cunoștințele e[le]mentare, muncitorii își co[nti]nuă studiile de cultură g[ene]rală. În anul 1960, în șc[olile] serale de cultură generală [de] toate gradele, au învățat p[este] 20.000.000 de oameni ai m[un]cii.

Paralel cu creșterea nive[lu]lui de cultură generală cresc și cerințele culturale ale o[a]menilor muncii. Pentru sat[is]facerea cît mai deplină a [a]cestor cerințe, sindicatele d[in] R. P Chineză au creat în [în]treaga țară peste 70.000 de [bi]blioteci care sînt frecventa[te] cu regularitate de zeci de [mi]lioane de muncitori, fu[ncțio]nari și țărani. Focare im[por]tante ale culturii au dev[enit] și palatele de cultură și [clu]burile oamenilor muncii a[l că]ror număr în prima jumă[tate] a anului 1960 a ajuns [la] 32.000.

Copiii se bucură de minunate ore de joacă în grădina Chungshan din Peki[n].

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", STAS 3452 a.

RAPORTUL TOVARĂŞULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. a II-a)

dublă a porumbului şi a altor culturi furajere pe suprafeţele de pe care s-au recoltat secara, orzul, rapiţa etc., ceea ce aduce sporuri considerabile de furaje.

Trebuie extinsă experienţa unităţilor socialiste care au cultivat porumb siloz în amestec cu leguminoase, cu soia, mazăre ş.a. pentru a-i spori conţinutul în proteină; porumbul boabe şi porumbul însilozat, împreună cu leguminoasele folosite în hrana animalelor, asigură sporirea simţitoare a producţiei animale. Este totodată necesar să extindem suprafeţele şi să sporim randamentul la hectar la culturile de lucernă, trifoi şi alte leguminoase.

În zonele favorabile culturii cartofilor şi a sfeclei de zahăr trebuie folosită metoda de hrănire a animalelor cu aceste furaje ieftine care dau randamente mari.

La acoperirea necesarului de furaje e necesar să fie folosite toate reziduurile industriale ca borhotul, melasa, tărîţele, drojdiile furajere, ureea.

Considerăm că a sosit timpul să organizăm pe scară mult mai largă producerea de furaje combinate, care, potrivit experienţei unor ţări prietene, precum şi a unor gospodării de stat de la noi, duc la sporirea producţiei şi la scăderea preţului de cost. După calculele Ministerului Agriculturii s-ar justifica pe deplin construirea unor fabrici de nutreţuri combinate cu instalaţii simple de diferite mărimi, în gospodăriile de stat şi în unele gospodării colective mai puternic dezvoltate. În anumite zone să se organizeze unităţi mari dotate cu instalaţii pentru prelucrarea de furaje combinate, de o anumită compoziţie, sau pentru anumite categorii de animale, care să deservească mai multe gospodării.

Este necesar ca Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini şi Comitetul de Stat al Planificării să elaboreze un program de construire a fabricilor de nutreţuri combinate.

Una din cele mai importante resurse de producere a nutreţurilor, încă neraţional folosită, o constituie cele peste 4 milioane hectare păşuni şi fîneţe naturale. Se ştie că păşunile şi fîneţele produc cel mai bun şi mai ieftin nutreţ, iar vacile hrănite pe păşune produc laptele la un preţ de cost scăzut. Dublînd sau triplînd producţia acestor păşuni şi fîneţe, pe lîngă obţinerea unor producţii mai mari de lapte, carne şi alte produse, se va realiza şi o scădere simţitoare a preţului de cost.

În luncile şi cîmpiile ţării noastre există o suprafaţă de aproape 1.300.000 hectare păşuni şi fîneţe pe care, dacă se aplică lucrări de îmbunătăţire, curăţire, grăpare şi îngrăşare, producţia de iarbă poate spori de 3—4 ori. De asemenea, prin desţelenire şi cultivarea cu plante de nutreţ după sistemul conveierului verde, se pot obţine producţii de 5—8 ori mai mari decît cel care se realizează în prezent.

O bună parte din suprafeţele cu păşuni şi fîneţe se găsesc în zona de deal şi în poieni şi goluri din zona muntoasă. Pe aceste suprafeţe se poate obţine o producţie mult sporită de furaje, de 10.000—13.000 kg. iarbă verde la hectar, prin lucrări de reînsămînţare cu ierburi perene îmbinate cu lucrări de combatere a eroziunii, curăţire şi îngrăşare. Cu acest spor de producţie s-ar putea hrăni peste 1 milion tineret taurin sau peste 5 milioane oi, de la care s-ar putea obţine 12.000—14.000 tone lînă sau peste 65.000 tone carne în greutate vie.

Păşunile comunale realizează anual venituri de circa 275 milioane lei. Din păcate însă, aceste sume importante nu sînt folosite în mod chibzuit pentru îmbunătăţirea păşunilor. Trebuie examinată posibilitatea ca gospodăriile colective care preiau păşunile pe o perioadă mai lungă să fie scutite de plata taxelor, stabilindu-se în acelaşi timp obligaţiile colectiviştilor în ce priveşte efectuarea unor lucrări pentru întreţinerea şi îmbunătăţirea lor.

Trebuie răspîndită practica unor gospodării colective şi de stat din regiunea Banat şi din alte regiuni care, începînd din luna mai şi pînă toamna tîrziu, organizează cirezi de vite la păşunile de munte cu rezultate foarte bune şi deosebit de economice.

Ministerul Agriculturii şi sfaturile populare au datoria să ia de îndată măsuri pentru producerea seminţelor necesare de ierburi şi pentru folosirea tuturor resurselor de îngrăşăminte organice şi minerale, necesare valorificării în cel mai scurt timp a întregii suprafeţe de păşuni şi fîneţe.

Construcţii gospodăreşti în agricultură

Înfăptuirea sarcinilor privind dezvoltarea multilaterală a producţiei agricole necesită executarea unui important volum de construcţii gospodăreşti — grajduri, maternităţi şi îngrăşătorii de porci, saivane, magazii, pătule ş.a.

In perioada planului de şase ani, în gospodăriile de stat vor trebui construite adăposturi pentru 490.000 taurine, 900.000 porcine, 630.000 oi, magazii şi pătule pentru 52.000 vagoane cereale şi diferite alte construcţii speciale. În gospodăriile colective se prevede executarea de adăposturi pentru 2.050.000 taurine, 3.170.000 porcine, 5.100.000 oi, magazii şi pătule pentru 380.000 vagoane produse vegetale. Pentru ca aceste construcţii să fie realizate la timp sînt necesare măsuri care să înlăture neajunsurile ivite pînă acum în acest domeniu — amplasarea necorespunzătoare, risipa de teren din cauza măririi exagerate a distanţelor dintre construcţii, utilizarea unor tipuri de construcţii costisitoare, neasigurarea alimentării cu apă.

Noile construcţii ce se ridică îndeosebi în gospodăriile agricole de stat trebuie astfel proiectate şi executate încît să permită introducerea unor procese avansate de producţie, mecanizarea muncilor grele.

La proiectarea şi amplasarea construcţiilor în gospodăriile agricole colective trebuie să se aibă în vedere procesul de dezvoltare în perspectivă a acestora, de unificare a gospodăriilor mai mici în gospodării mari.

Sarcina comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale şi raionale este de a ajuta gospodăriile colective să amplaseze judicios construcţiile, să adopte cele mai economice tipuri de grajduri, magazii etc., utilizînd la maximum sursele locale de materiale.

Comitetele regionale şi raionale de partid trebuie să analizeze periodic mersul lucrărilor de construcţie, să vegheze la întocmirea şi aprobarea operativă a documentaţiilor pentru construcţii, să îndrume pe colectivişti în folosirea tuturor resurselor locale de materiale, pentru a ridica mai multe construcţii, bune şi ieftine.

Dezvoltarea viticulturii şi pomiculturii

Tovarăşi,

Sarcini importante stau în faţa noastră în domeniul **viticulturii şi pomiculturii.** În 1965 suprafaţa totală cu vii şi livezi va trebui să ajungă la cîte 300.000 hectare faţă de 296.000 hectare vii şi respectiv 219.300 hectare livezi existente în prezent.

În ţara noastră, cu forme de relief variate, cu dealuri însorite, pomii fructiferi şi viţa de vie constituie din totdeauna o mare avuţie.

Din suprafaţa actuală de vie numai 113.800 hectare sînt plantate cu vie nobilă altoită şi indigenă. Restul de 182.200 hectare sînt ocupate cu hibrizi producători direcţi.

Directivele Congresului al III-lea al partidului prevăd ca cea mai mare parte din suprafaţa viticolă să fie cultivată cu vie bună, altoită şi indigenă, de la care se obţin struguri de calitate superioară. La executarea plantărilor trebuie să se ţină seama că, pe măsură ce se înfiinţează şi intră pe rod noi plantaţii, este necesar să fie defrişate viile hibride şi în primul rînd cele de şes, care ocupă importante suprafeţe de teren arabil: în regiunea Bucureşti — 38.000 hectare, în regiunea Galaţi — 29.000 hectare, în Oltenia — 26.000 hectare etc.

O parte a ţărănimii s-a obişnuit cu această viţă hibridă. Dar producţia de struguri obţinută de la via hibridă nici nu se poate compara cu cea de viţă altoită sau indigenă. Recolta de la viile hibride este mai mică, strugurii sînt de calitate proastă, vinul de asemenea. Cîştigul net pe un hectar cu hibrizi este cu mult mai mic decît de pe o suprafaţă egală cu viţă altoită.

În ultimii ani, în zonele viticole şi îndeosebi în gospodăriile agricole socialiste, raportul a început să se îmbunătăţească în favoarea viţei nobile. Din datele existente rezultă însă că ritmul plantărilor de viţă nobilă din soiuri bune este încă nesatisfăcător. Pentru îmbunătăţirea situaţiei se impun eforturi serioase şi măsuri concrete în vederea înlocuirii viei hibride şi completării golurilor în centrele viticole, înlocuirii treptate a viei bătrîne care nu mai dă randament şi care acum se întinde pe mai bine de 30.000 hectare.

În dezvoltarea viticulturii o atenţie deosebită trebuie acordată schimbării raportului actual între strugurii pentru masă şi cei pentru vin. **Este necesar ca cel puţin 50 la sută din plantările anuale să le reprezinte strugurii de masă.** Calculele arată că un hectar cu vie din soiurile de masă dă un venit net cu mult mai mare decît se realizează de la strugurii transformaţi în vin.

În condiţiile ţării noastre, rezultatele cele mai bune la strugurii de masă se pot obţine prin extinderea plantaţiilor în podgoriile şi centrele viticole mai importante. Trebuie cultivate cele mai bune soiuri de struguri de masă apreciate în ţară şi peste hotare, rezistente la transport şi care se păstrează bine.

În vederea acoperirii necesarului de fructe pentru consum intern şi pentru export, o mare dezvoltare va lua în anii următori pomicultura. Noile plantaţii ce se execută vor trebui să asigure îmbunătăţirea raportului actual necorespunzător între specii şi soiuri, în favoarea soiurilor celor mai valoroase. În acest scop, trebuie să se planteze cel puţin 80.000 hectare pentru a ajunge pînă în 1965 la 300.000 hectare cu livezi. Trebuie să se înfiinţeze livezi masive de măr, păr, cireş, vişin, cais, piersic şi nuc, care dau producţii mari la hectar, de calitate superioară şi la un preţ de cost redus.

Astfel, faţă de 1961, în 1965 proporţia mărului şi părului trebuie să crească pînă la circa 32 la sută din totalul pomilor: proporţia vişinului, cireşului, caisului şi piersicului — pînă la circa 17 la sută; proporţia prunului urmează să scadă de la 60 la sută la 43 la sută. Prunul din soiurile inferioare trebuie înlocuit treptat cu prunul producător de fructe de calitate superioară, pentru consum.

În dezvoltarea viticulturii şi pomiculturii, problema amplasării noilor plantaţii are o importanţă deosebită. Cel mai raţional este plantarea viilor şi pomilor în centrele mari, unde există o tradiţie şi o experienţă îndelungate, unde producătorii sînt formaţi ca buni pomicultori şi viticultori, iar condiţiile sînt cele mai prielnice pentru obţinerea de producţii mari de fructe şi struguri de calitate superioară.

Este necesar să ducem o luptă hotărîtă împotriva tendinţei dăunătoare economiei naţionale de a se planta vii şi livezi pe terenuri bune pentru cultura grîului, porumbului, sfeclei de zahăr, floriisoarelui şi alte plante preţioase. Din păcate, deşi s-a atras atenţia asupra acestui lucru, în mai toate regiunile sînt dese cazurile de ocupare a suprafeţelor arabile cu vii şi livezi. De multe ori organele de partid şi de stat, fie că au încurajat extinderea viilor pe terenuri arabile, fie că s-au mărginit să constate acest lucru fără să ia măsuri pentru a-l împiedica.

Trebuie generalizată experienţa bună a gospodăriilor agricole de stat şi colective din comunele Ştefăneşti, Valea Rea, Malul cu Flori din regiunea Argeş, Valea Călugărească, regiunea Ploieşti, Murfatlar, regiunea Dobrogea, care au amenajat prin terasări importante suprafeţe erodate şi le-au plantat cu vii şi pomi.

Ministerul Agriculturii trebuie să organizeze producţia de material săditor, să stabilească soiurile cele mai potrivite de fructe şi struguri, astfel ca sarcinile ce revin fiecărei regiuni să fie îndeplinite în cele mai bune condiţii. La înfiinţarea noilor plantaţii de pomi şi vii trebuie avute în vedere sistematizarea şi organizarea teritoriului, cît şi asigurarea posibilităţilor de efectuare mecanizată a lucrărilor grele, ca întreţinerea solului şi combaterea bolilor şi dăunătorilor.

Odată cu extinderea noilor plantaţii se impune luarea de măsuri pentru aplicarea complexului de lucrări agrotehnice în vederea obţinerii unor recolte sporite care să asigure ca producţia de fructe să ajungă pînă în 1965 la cel puţin 1.700.000 tone, iar cea de struguri — la 1.400.000 tone.

Pentru valorificarea superioară a strugurilor de vin, în ultimii ani s-au construit la Tohani, Focşani, Valea Călugărească mari combinate vinicole înzestrate cu utilaj modern. În aceste combinate se aplică o tehnologie modernă obţinîndu-se vinuri în partizi mari bine condiţionate. S-au construit de asemenea un număr însemnat de crame şi depozite. Ţinînd însă seama de creşterea suprafeţelor cu vii, a producţiei de struguri, precum şi de faptul că pentru a asigura o aprovizionare continuă, indiferent de producţia unui an, este nevoie de importante rezerve de vin, se impune necesitatea de a mări spaţiul de vinificare şi de depozitare a vinului. Capacitatea depozitelor urmează să crească de la 23.000 vagoane în prezent, la 50.000 vagoane în 1965. Aceste construcţii trebuie amplasate în centrele viticole, aproape de căile de comunicaţie, în vederea reducerii cheltuielilor de transport.

Pentru valorificarea fructelor care nu se desfac în stare proaspătă, va trebui să se asigure capacităţile necesare de prelucrare corespunzătoare cu producţia sporită a acestora.

Apicultura şi sericicultura

O ramură de producţie ce urmează să fie mult încurajată şi dezvoltată în toate gospodăriile de stat şi colective, precum şi în gospodăriile personale este **apicultura.** Astăzi avem în ţară circa 650.000 stupi, cu o producţie de 4.500 tone miere, din care se exportă mai bine de 1.600 tone. În următorii 3—4 ani, numărul de stupi va trebui să crească la minimum 1.100.000; aceasta va însemna un plus de 8.000 tone miere, în afară de cantitatea mare de ceară.

Unele gospodării colective şi de stat realizează anual, datorită creşterii albinelor, mari venituri băneşti fără multe eforturi. De pildă, gospodăria colectivă din comuna Ştefan cel Mare, raionul Feteşti, a realizat în 1960, de la 145 stupi de albine, un venit de peste 500 lei pe fiecare stup. Gospodăriile din comunele Tomnatec şi Halînga realizează an de an o cantitate de 20 kg. miere în medie pe fiecare stup. Gospodăria de stat Piscul Sadovei a recoltat de la 2.500 stupi peste 3 vagoane de miere.

Ministerul Agriculturii, sfaturile populare şi asociaţia crescătorilor de albine trebuie să popularizeze mai larg experienţa gospodăriilor fruntaşe în creşterea albinelor, să îndrume gospodăriile colective şi de stat să-şi organizeze stupine şi să le sprijine în pregătirea celor mai bune cadre, în procurarea de stupi şi a unor utilaje necesare.

Merită de asemenea să îndreptăm atenţia gospodăriilor colective spre **creşterea viermilor de mătase.** Cîtă însemnătate economică are această ocupaţie ne-o arată rezultatele obţinute de către trei gospodării colective din comuna Dăbuleni — Oltenia care au încasat anul trecut cîte 300.000 lei fiecare din valorificarea gogoşilor de mătase.

Anul trecut s-au produs aproape 1.200 tone gogoşi din 1.040 kg. sămînţă. Încurajînd răspîndirea acestei îndeletniciri în gospodăriile colective, în 1965 se poate ajunge la o producţie de cel puţin 2.500 tone gogoşi de mătase.

Cu cîteva sute de grame de sămînţă, prin munca a 4—5 femei timp de 30—40 zile, se poate ajunge la o producţie de cel puţin 1.000 kg. gogoşi, echivalentă cu aproape 20.000 lei.

Ministerului Agriculturii îi revine sarcina să asigure producerea unei cantităţi mai mari de sămînţă şi de calitate superioară, iar sfaturilor populare — să organizeze plantarea de duzi prin curţi, pe terenuri de coastă, pe marginea şoselelor.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii să se preocupe ca în fiecare şcoală să se organizeze stupine, precum şi creşterea viermilor de mătase şi plantarea de duzi de către elevi.

Mecanizarea agriculturii

Directivele Congresului prevăd ca în 1965 să ajungem la circa 100.000 tractoare, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb. Lucrările necesare culturii grîului vor fi mecanizate în proporţie de 80—90 la sută, la porumb lucrările de arat şi semănat — în proporţie de 90 la sută, lucrările de întreţinere — în proporţie de 40 la sută, iar cele de recoltat — în proporţie de 35 la sută; totodată vor fi mecanizate pe scară largă lucrările necesare celorlalte culturi de cîmp; se va extinde folosirea tractoarelor şi maşinilor în legumicultură, pomicultură, viticultură şi creşterea animalelor.

Industria noastră a ajuns la un stadiu cînd este în stare să asigure dotarea agriculturii cu tractoare, pluguri, cultivatoare, semănători, combine, mereu mai perfecţionate.

La sfîrşitul acestui an agricultura va dispune de 52.000 tractoare fizice, 48.500 semănători mecanice, aproape 23.200 combine de cereale păioase.

Aşa cum am arătat, sînt create condiţiile ca sarcinile privind mecanizarea principalelor lucrări la cultura grîului şi a porumbului, stabilite de Congres, să fie realizate înainte de termen.

An de an, staţiunile de maşini şi tractoare au obţinut rezultate tot mai bune atît în privinţa volumului lucrărilor executate, cît şi a calităţii lor. În anul 1960, faţă de anul anterior, staţiunile de maşini şi tractoare au executat un volum total mai mare de lucrări cu 47 la sută, iar în medie pe un tractor — cu 23 la sută, preţul de cost al unui hectar de arătură normală reducîndu-se cu 23 la sută.

În munca staţiunilor de maşini şi tractoare mai există încă deficienţe spre a căror lichidare trebuie să se îndrepte eforturile organizaţiilor de partid, ale Ministerului Agriculturii şi sfaturilor populare. Sînt frecvente cazurile cînd unele staţiuni de maşini şi tractoare, în tendinţa de a realiza cît mai mulţi hanţi, execută arături şi însămînţări de proastă calitate, lasă porţiuni goale nelucrate la capătul terenului, aducînd pagube gospodăriilor agricole colective şi statului.

Plenara Comitetului Central al partidului din 31 octombrie—1 noiembrie 1960 a indicat ca sistemul de salarizare al mecanizatorilor să fie îmbunătăţit în vederea cointeresării lor materiale în rezultatele obţinute în creşterea producţiei pe terenurile pe care le deservesc. Au trecut opt luni, dar această problemă continuă să fie nerezolvată. Ministerul Agriculturii şi Comitetul de Stat pentru Muncă şi Salarii trebuie să prezinte în cel mai scurt timp propuneri cu privire la îmbunătăţirea sistemului de salarizare a mecanizatorilor din staţiunile de maşini şi tractoare în funcţie de cantitatea, calitatea lucrărilor efectuate şi de producţia obţinută pe terenurile lucrate.

Pentru mai buna deservire a gospodăriilor agricole colective, începînd cu acest an se vor construi noi staţiuni de maşini şi tractoare şi secţii pe lîngă cele existente.

În atenţia conducerilor staţiunilor de maşini şi tractoare trebuie să stea problema permanentizării brigăzilor la gospodăriile agricole colective ca un mijloc important de îmbunătăţire a calităţii lucrărilor.

Ministerul Agriculturii, conducerile gospodăriilor agricole de stat şi ale staţiunilor de maşini şi tractoare să urmărească cu perseverenţă folosirea cu maximum de randament a maşinilor, îngrijirea şi exploatarea lor raţională.

Realizarea sarcinilor privind mecanizarea complexă a lucrărilor agricole impune ca Ministerul Agriculturii şi Ministerul Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini să asigure dotarea agriculturii cu întregul complex de maşini pentru mecanizarea lucrărilor de strîngere a păioaselor, porumbului, fînului; să definitiveze sistema de maşini pentru lucrările din legumicultură, pomicultură, viticultură şi să doteze gospodăriile agricole de stat şi S.M.T. cu tractoare de mică putere (28—30 C.P.) destinate lucrărilor în aceste ramuri. În vederea mecanizării lucrărilor în fermele zootehnice, să producă instalaţii pentru alimentări cu apă, aparate de muls mecanic, de tuns mecanic al oilor, instalaţii şi maşini pentru prelucrarea furajelor. Să se producă cantităţi însemnate de instalaţii pentru irigare, maşini pentru executarea şi întreţinerea canalelor de irigaţii şi de desecare. Fiecare maşină care se construieşte să aibă un randament ridicat, greutate redusă, viteză mare de lucru, rezistenţă la eforturi în condiţii grele de muncă şi alte însuşiri tehnico-economice cerute de nevoile producţiei agricole.

Congresul al III-lea a trasat ca sarcină extinderea consumului de energie electrică în procesele de producţie agricolă şi dezvoltarea consumului în satele electrificate pentru nevoile casnice şi culturale. În anii 1960—1965 este prevăzut să se electrifice peste 4.000 de sate. La începutul acestui an erau electrificate un număr de 3.370 sate, adică 22 la sută din totalul acestora. Toate staţiunile de maşini şi tractoare, mai mult de 95 la sută din gospodăriile agricole de stat şi peste 30 la sută din gospodăriile colective sînt electrificate prin racorduri sau grupuri electrogene locale. Cu toate acestea, consumul de energie electrică în producţia agricolă este foarte scăzut, reprezentînd numai 1,2 la sută din consumul total de energie electrică al ţării. Din totalul consumului rural, pentru nevoile de producţie se foloseşte abia o treime.

Este greşită concepţia acelora care prin electrificarea rurală înţeleg numai luminatul electric, scăpînd din vedere ceea ce este mai important: **folosirea energiei electrice în producţia agricolă pentru uşurarea muncii, creşterea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost.**

Pomparea apei pentru irigaţii, cu instalaţii acţionate electric, reduce cu mai mult de 60 la sută cheltuielile de pompare faţă de instalaţiile care folosesc motopompe. Totuşi, pînă în prezent, numai 3 la sută din întreaga suprafaţă amenajată pentru irigaţii este deservită de pompe acţionate electric. Din această cauză, în 1960, numai în gospodăriile agricole de stat au fost blocate pentru irigare peste 500 tractoare.

Nu sînt încă folosite marile avantaje economice ale energiei electrice într-o serie de procese cum ar fi: alimentarea cu apă, prepararea furajelor ş. a.

Executarea din fondurile statului a peste 8.700 km. reţele electrice de 6—15 kV. şi de 35 kV., sporirea puterii instalate în staţiile de transformare corespunzătoare pînă la aproximativ 2 milioane KVA, vor extinde şi electrificarea rurală, precum şi folosirea energiei electrice în producţia agricolă.

Trebuie reduse costurile specifice de investiţii pentru reţelele electrice, de distribuţie, branşamente şi instalaţii interioare, prin îmbunătăţirea prescripţiunilor şi normativelor privind proiectarea şi execuţia construcţiilor electrice din mediul rural.

Ministerul Minelor şi Energiei Electrice şi Ministerul Agriculturii au obligaţia să urmărească cu perseverenţă realizarea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului cu privire la electrificarea rurală.

Sarcinile cercetării ştiinţifice în agricultură

Sarcinile mari şi complexe care stau în faţa noastră în domeniul sporirii producţiei vegetale şi animale impun ridicarea la un nivel mai înalt a cercetării ştiinţifice.

În ultimii ani, oamenii de ştiinţă din agricultură s-au legat mai strîns activitatea lor de problemele practice ale producţiei şi au obţinut însemnate realizări, care contribuie la sporirea producţiei agricole vegetale şi animale. Cu toate acestea, există încă o serioasă rămînere în urmă a cercetării ştiinţifice în probleme importante ale producţiei agricole ca, de exemplu, crearea soiurilor de plante cu productivitate ridicată îmbunătăţirea raselor de animale ş. a.

Recentele măsuri de îmbunătăţire organizatorică a sistemului de cercetări în agricultură, prin înfiinţarea Institutului central pentru coordonarea cercetărilor agricole, creează condiţii mai bune de activitate oamenilor de ştiinţă. **Institutele de cercetare, staţiunile experimentale, cercetătorii acestora au datoria să-şi îndrepte eforturile spre soluţionarea problemelor puse de practica agricolă, cum sînt: extinderea şi aprofundarea cercetărilor în domeniul ameliorării plantelor şi producerii de sămînţă de soi, elaborarea sistemelor de măsuri agrotehnice pentru principalele zone pedoclimatice, stabilirea agrotehnicii culturilor de cîmp irigate, îmbunătăţirea raselor de animale şi crearea de noi rase de înaltă productivitate.**

O sarcină de cea mai mare răspundere a cercetătorilor ştiinţifici, a proiectanţilor şi constructorilor de maşini agricole este aceea de a perfecţiona continuu tipurile actuale de maşini şi de a realiza altele noi la nivelul tehnicii mondiale.

Este necesar să se definitiveze planul unic de perspectivă al cercetărilor ştiinţifice în agricultură, pe baza căruia se va organiza o activitate sistematică, înlăturîndu-se paralelismul inutil şi dispersarea mare în munca de cercetare.

Ministerul Agriculturii trebuie să acorde mai multă atenţie înzestrării institutelor de cercetări şi staţiunilor experimentale cu utilaj şi aparatură, pentru a le crea condiţii mai bune de activitate. În atenţia ministerului trebuie să stea în permanenţă introducerea şi generalizarea în practica agricolă a rezultatelor cercetărilor ştiinţifice, îmbunătăţirea şi intensificarea muncii de răspîndire a cunoştinţelor agrozootehnice în rîndurile oamenilor muncii din agricultură.

Cadre bine pregătite pentru toate ramurile agriculturii

Tovarăşi,

Una din condiţiile de bază ale dezvoltării agriculturii socialiste este asigurarea ei cu cadre bine pregătite din punct de vedere teoretic şi practic, capabile să aplice în producţie cuceririle ştiinţei şi experienţa înaintată, să organizeze şi să conducă cuprinzătoare marile gospodării socialiste.

În anii puterii populare au fost pregătite numeroase cadre pentru toate ramurile agriculturii. În timp ce în 1938, în România existau numai 1.897 de agronomi şi medici veterinari, astăzi numărul specialiştilor cu studii superioare este de 1600, din care: 7.900 ingineri agronomi, 1.090 ingineri horticultori, 1.100 ingineri mecanizatori, 4.200 ingineri zootehnicieni şi medici veterinari. Avem 17.900 cadre cu pregătire medie, tehnicieni agronomi, mecanizatori, zootehnicieni şi tehnicieni veterinari. De asemenea, s-a format un număr de 53.000 de tractorişti-mecanizatori şi 24.500 cadre de conducere pentru gospodăriile agricole colective.

Dezvoltarea agriculturii în anii viitori cere să se asigure pregătirea unui număr tot mai mare de cadre cu studii superioare şi medii, să crească continuu nivelul de cunoştinţe al lucrătorilor din agricultură, al ţăranilor colectivişti. **Va trebui să pregătim 12.000—13.000 cadre cu studii superioare, ingineri agronomi, ingineri zootehnicieni şi medici veterinari, 35.000—40.000 cadre cu studii medii şi peste 60.000 tractorişti-mecanizatori.**

La încheierea procesului de colectivizare, într-un prim stadiu, fiecare gospodărie colectivă trebuie să aibă cel puţin cîte un inginer agronom, fiecare inginer zootehnician şi medic veterinar să deservească 2—3 gospodării colective. Pe măsura creşterii numărului absolvenţilor învăţămîntului superior, fiecărei gospodării colective i se va asigura un număr mai mare de specialişti.

Ministerului Agriculturii, Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi Comitetului de Stat al Planificării le revine sarcina de a întocmi în timpul cel mai scurt planul de pregătire a cadrelor cu studii superioare pentru acoperirea nevoilor agriculturii în următorii ani.

Ministerul Agriculturii, sfaturile populare, organizaţiile de partid nu au acordat atenţia cuvenită creării condiţiilor corespunzătoare pentru specialiştii care lucrează în unităţile agricole de producţie, ceea ce contribuie ca unii să nu se ducă să lucreze în agricultură în specialitatea pentru care s-au pregătit.

Salarizarea specialiştilor din agricultură care lucrează în gospodării colective va fi făcută de stat. **Este o datorie de frunte a gospodăriilor colective de a crea agronomilor şi celorlalte cadre de specialişti ce le sînt repartizate condiţii cît mai bune de locuit, de a amenaja case-laborator pentru efectuarea unor cercetări ştiinţifice experimentale, de a asigura cointeresarea materială a specialiştilor în sporirea neîncetată a producţiei agricole.**

Ministerul Agriculturii, împreună cu instituţiile interesate, trebuie să ia măsuri pentru a îndrepta spre gospodăriile colective şi spre gospodăriile de stat inginerii agronomi, zootehnicieni şi alţi specialişti care lucrează în diferite unităţi neagricole.

Dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii necesită numeroase cadre cu studii medii: tehnicieni agronomi, zootehnicieni, mecanizatori, veterinari, pomicultori, topografi şi tehnicieni specialişti în îmbunătăţiri funciare. Pentru aceasta trebuie îmbunătăţită reţeaua, profilul şi programul şcolilor care pregătesc tehnicieni agricoli.

Una din sarcinile cele mai urgente este pregătirea a 60.000 de mecanizatori. Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini şi Comitetul de Stat al Planificării să elaboreze propuneri pentru acoperirea necesităţilor de tractorişti mecanizatori, potrivit stadiului de mecanizare la care va ajunge agricultura în anii următori. Este necesar ca tractoriştii mecanizatori să aibă nu numai cunoştinţe privitoare la exploatarea şi întreţinerea tehnicii pe care o mînuiesc, ci şi un minimum de cunoştinţe agrotehnice.

Pînă în anul 1965 va trebui să pregătim prin cursuri de scurtă durată (3—12 luni) numărul necesar de cadre de conducere pentru gospodării colective (preşedinţi, brigadieri, socotitori). Această sarcină trebuie să stea în atenţia permanentă a organelor regionale şi raionale de partid şi a Ministerului Agriculturii.

O însemnătate deosebită are ridicarea nivelului de cunoştinţe al colectiviştilor prin organizarea în timpul iernii a cursurilor agrotehnice cu o durată de 3 ani, la care vor preda inginerii agronomi şi zootehnicieni din gospodăriile colective. În aceste cursuri să fie cuprinsă masa ţăranilor colectivişti cărora să li se predea cunoştinţele agrozootehnice cerute de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

Principalele sarcini

Tovarăşi,

În concluzie, **principalele sarcini care ne stau în faţă în domeniul agriculturii sînt următoarele:**

1. **Intensificarea muncii politico-organizatorice în vederea încheierii procesului de colectivizare a agriculturii pînă în 1965;**

— treptata unire a gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari cu o suprafaţă în jurul a 2.000 ha., diferenţiat pe zone naturale; în zonele de şes unde se cultivă în principal cereale, 1.500—2.500 ha., în zonele de deal 1.000—1.500 ha., iar la gospodăriile colective cu caracter dominant pomiviticol şi legumicol, 500—1.000 ha.;

— Consolidarea economică a gospodăriilor colective pe calea dezvoltării intensive şi multilaterale a producţiei agricole şi creşterea continuă a avutului obştesc.

2. **Sporirea considerabilă a producţiei de cereale, mai ales de grîu şi porumb, astfel ca pînă în 1965 să producem anual, în condiţii climatice normale, 14—16 milioane tone cereale, din care 5—5,4 milioane tone grîu şi 8—9 milioane tone porumb boabe;**

— mecanizarea completă a semănatului începînd cu anul 1962 la grîu şi din 1963 la porumb, precum şi extinderea mecanizării la prăşitul porumbului şi al altor culturi;

— începînd cu recolta anului 1963 la grîu şi cu recolta anului 1964 la porumb, întreaga suprafaţă cultivată cu grîu şi porumb să fie însămînţată cu seminţe de înaltă productivitate.

3. **Creşterea efectivului de animale pînă în 1965 la 5,8 milioane bovine din care 2,9 milioane vaci, la 7,5 milioane porcine, la 13 milioane ovine din care 8,5 milioane cu lînă fină şi semifină;**

— pînă în 1963 gospodăriile de stat şi colective să ajungă la un efectiv de aproximativ 1.000.000 batali de la care să se obţină anual 5.000—6.000 tone lînă fină şi semifină;

— pînă în 1965 sporirea producţiei de lapte la 50 milioane hectolitri, de carne la 1,7—1,8 milioane tone, de lînă la 37.000 tone;

— sporirea numărului de animale matcă prin păstrarea şi creşterea tineretului provenit, în primul rînd, din prăsilă proprie; în 1965 numărul de vaci va fi de cel puţin 300.000 în gospodăriile agricole de stat şi 1.100.000 în gospodăriile colective; numărul de scroafe să crească în gospodăriile de stat la 100.000 pînă la sfîrşitul acestui an şi la 150.000 pînă în 1965, iar în gospodăriile colective la 200.000 la sfîrşitul acestui an şi să ajungă la 700.000 în 1965;

— dezvoltarea şi îmbunătăţirea sistematică a raselor de animale existente;

— **În elaborarea planului de producţie de carne, precum şi în defalcarea lui pe regiuni şi unităţi, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Agriculturii şi Ministerul Industriei Alimentare să stabilească numărul de animale ce urmează a fi sacrificate, ţinînd seama de situaţia efectivului existent, de asigurarea îndeplinirii sarcinilor de creştere a şeptelului pentru anul următor şi a animalelor pentru matcă;**

— interzicerea trecerii scrofiţelor la îngrăşare înainte de a se asigura matca în toate gospodăriile de stat şi colective, corespunzător sarcinilor de creştere a porcinelor în anul respectiv;

— organizarea şi dezvoltarea de către gospodăriile de stat şi colective din zona de aprovizionare a oraşelor şi centrelor muncitoreşti, a unor puternice ferme pentru producţia de lapte;

— creşterea a cel puţin 500—600 păsări la suta de ha. în gospodăriile de stat şi colective; construirea unor combinate mari de păsări şi ouă în apropierea principalelor oraşe din ţară;

— asigurarea unei puternice baze de furaje variate pentru hrănirea raţională şi abundentă a animalelor şi dezvoltarea producţiei de furaje combinate.

4. **Extinderea viţei de vie pînă în 1965 la 300.000 ha. şi a pomilor pînă la 300.000 ha. pe terenuri improprii culturii cerealelor;**

— viţa pentru struguri de masă să reprezinte cel puţin 50 la sută din plantările anuale de vii;

— îmbunătăţirea raportului între speciile şi soiurile de pomi fructiferi ajungîndu-se ca în 1965 din totalul pomilor proporţia mărului şi părului să fie de cca. 32 la sută, a vişinului, caisului, cireşului şi piersicului cca. 17 la sută;

5. **Fertilizarea solului şi sporirea suprafeţei arabile prin:**

— folosirea largă a îngrăşămintelor organice în toate gospodăriile de stat şi colective;

— dezvoltarea producţiei de îngrăşăminte chimice, astfel încît să se livreze agriculturii în 1965 o cantitate de 500.000 tone substanţă activă;

— producerea şi folosirea în cantităţi tot mai mari a insectofungicidelor şi ierbicidelor care s-au dovedit a fi eficace;

— combaterea eroziunii solului prin terasări, prin executarea lucrărilor pe curbe de nivel şi prin cultivarea plantelor care stăvilesc şi previn eroziunea;

— folosirea în anii următori a amendamentelor calcaroase pe o suprafaţă de 400.000—500.000 ha. terenuri podzolice anual;

— lărgirea suprafeţei arabile a ţării la 10.200.000 ha. în 1965 prin îndiguiri şi desecări, prin defrişarea mărăcinişurilor, a pîlcurilor de arborete şi a viilor hibride de pe terenurile de şes şi prin punerea în cultură a terenurilor sărăturate;

— folosirea raţională a fondului funciar.

6. **Irigarea, într-o primă etapă, a 1.000.000 ha teren în Cîmpia Dunării pe care se va cultiva mai ales porumbul;**

— folosirea tuturor posibilităţilor existente pentru extinderea irigaţiilor în celelalte zone ale ţării;

— înfiinţarea unei puternice organizaţii de construcţii hidrotehnice dotată cu mijloace mecanizate, asigurîndu-se executarea la timp a studiilor şi elaborarea proiectelor tehnice necesare;

— elaborarea în timpul cel mai scurt a sistemului de măsuri agrotehnice pentru culturile irigate.

7. **Dotarea în continuare a agriculturii cu tractoare şi maşini agricole, ajungîndu-se în 1965 la 100.000 tractoare, peste 70.000 semănători, 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb şi altele, pentru ridicarea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole, extinderea mecanizării în legumicultură, pomicultură, viticultură şi zootehnie;**

— înfiinţarea de noi staţiuni de maşini şi tractoare şi secţii ale acestora;

— folosirea cu maximum de randament a maşinilor şi tractoarelor, îngrijirea şi exploatarea lor raţională, permanentizarea brigăzilor de mecanizatori la gospodăriile colective;

— îmbunătăţirea sistemului de salarizare a mecanizatorilor din S.M.T. în funcţie de cantitatea şi calitatea lucrărilor efectuate şi de producţia obţinută pe terenurile lucrate;

— perfecţionarea continuă a maşinilor agricole;

— extinderea electrificării rurale; folosirea cît mai largă a energiei electrice pentru nevoile producţiei agricole;

8. **Îmbunătăţirea activităţii de cercetare ştiinţifică în vederea sporirii contribuţiei institutelor ştiinţifice la soluţionarea celor mai importante probleme ale creşterii producţiei agricole;**

— ameliorarea plantelor şi a raselor de animale existente şi crearea de soiuri şi rase mai productive; elaborarea sistemelor de măsuri agrotehnice pentru principalele zone pedoclimatice;

— definitivarea planului unic de perspectivă al cercetărilor ştiinţifice în agricultură, potrivit sarcinilor de creştere a producţiei agricole.

9. **Pregătirea numărului de cadre de specialişti necesare agriculturii: 12.000—13.000 cadre cu studii superioare, 35.000—40.000 cadre cu studii medii, 60.000 mecanizatori;**

— pregătirea cadrelor de conducere pentru gospodăriile colective; ridicarea nivelului de cunoştinţe agrozootehnice ale masei de colectivişti.

10. Ministerul Agriculturii, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini, Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei, Ministerul Minelor şi Energiei Electrice, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi celelalte organe de stat să elaboreze şi să pună în aplicare măsurile pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin în lupta pentru aplicarea Directivelor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la terminarea construcţiei socialiste la sate şi sporirea producţiei agricole.

Tovarăşi,

Îndeplinirea cu succes a Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind în-

(Continuare în pag. a 4-a)

RAPORTUL TOVARĂŞULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. a 3-a)

chelerea colectivizării agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, creşterea continuă a producţiei vegetale şi animale impune ridicarea pe o treaptă mai înaltă a conducerii de partid a agriculturii, îmbunătăţirea continuă a întregii activităţi a organelor şi organizaţiilor de partid, organelor centrale de stat şi a sfaturilor populare.

Pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere ale construcţiei socialiste la sate, sporirii sistematice a producţiei agricole, rolul hotărîtor îl are munca organizatorică. În această privinţă îndatoriri de importanţă deosebită îi revin Ministerului Agriculturii. Conducerea sa trebuie să îmbunătăţească cu hotărîre metodele şi stilul de muncă al ministerului, corespunzător cu cerinţele dictate de faza actuală şi de perspectivele de viitor ale transformării socialiste a satului, să combată spiritul de rutină, conservatorismul, concepţiile înapoiate ce se manifestă la unii lucrători din agricultură, să studieze temeinic problemele economice, tehnico-ştiinţifice, organizatorice ale agriculturii socialiste, elaborînd măsuri bine fundamentate pentru rezolvarea lor.

Conducerea ministerului trebuie să-şi îndrepte toate forţele spre îndrumarea şi acordarea de asistenţă tehnică şi organizatorică unităţilor agricole socialiste, spre întărirea economică a gospodăriilor agricole colective, să urmărească folosirea cu simţ de răspundere a investiţiilor, întărirea disciplinei financiare, reducerea preţului de cost, creşterea rentabilităţii în gospodăriile de stat ; să se preocupe în mod perseverent de pregătirea şi justa folosire a cadrelor necesare agriculturii, de aplicarea în practică a recomandărilor ştiinţei agricole.

Comitetele regionale şi raionale de partid trebuie să ia măsuri organizatorice pentru a asigura ca toate forţele din agricultură să acţioneze după un plan unic, în direcţia înfăptuirii sarcinilor trasate de partid, să repartizeze în acest sector cadre de partid şi de stat bune şi competente, să exercite un control permanent şi sistematic pînă jos, în gospodării de stat şi gospodării colective, acordîndu-le un ajutor concret, operativ în activitatea lor economică şi organizatorică. Este necesar să se dea o deosebită atenţie îmbunătăţirii muncii sfaturilor populare care trebuie să se preocupe îndeaproape de întreaga activitate a unităţilor agricole socialiste, să rezolve la timp şi cu competenţă toate problemele legate de dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective.

Comitetele regionale şi raionale de partid să desfăşoare o largă muncă de îndrumare a organizaţiilor U.T.M., de educare şi mobilizare a tineretului şi femeilor care reprezintă o uriaşă forţă în lupta pentru înfăptuirea măreţelor obiective stabilite de Congresul al III-lea al partidului în construcţia socialistă la sate. Ele trebuie să pună în centrul preocupărilor îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de bază din gospodăriile agricole colective şi din gospodăriile de stat pentru ca acestea să-şi îndeplinească pe deplin rolul de conducător politic în întreaga activitate a unităţilor agricole socialiste.

Comitetele raionale de partid să se îngrijească îndeaproape de repartizarea membrilor şi candidaţilor de partid din gospodăriile colective în brigăzile de cîmp, în fermele zootehnice, la construcţii, acolo unde se hotărăşte soarta planurilor de producţie.

Organizaţiile de bază trebuie să acorde în continuare atenţia cuvenită primirii în partid a ţăranilor muncitori, colectivişti şi întovărăşiţi, care luptă pentru înfăptuirea politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii şi care dovedesc prin întreaga lor activitate şi comportare că sînt demni de înaltul titlu de membru de partid. Munca de primire în partid la sate să fie condusă şi orientată spre întărirea organizaţiilor de bază slabe din punct de vedere numeric şi calitativ şi spre crearea de organizaţii de partid în toate gospodăriile agricole colective. De asemenea trebuie să îmbunătăţim munca de primire în partid a celor mai valoroşi ingineri şi tehnicieni agronomi, mecanizatori, zootehnicieni, medici veterinari şi a altor specialişti din agricultură.

O atenţie deosebită trebuie acordată ridicării nivelului politic al membrilor şi candidaţilor de partid şi al cadrelor de partid, înarmării lor cu hotărîrile partidului şi guvernului şi cu problemele economiei agrare. Organele şi organizaţiile de partid să se preocupe mai îndeaproape de educarea comuniştilor în spiritul întăririi disciplinei de partid, al îndeplinirii sarcinilor încredinţate.

Sarcinile care ne stau în faţă cer lărgirea activităţii politico-educative în rîndul maselor, un contact viu, permanent al cadrelor de partid şi de stat cu oamenii muncii, pe care să-i lămurească asupra problemelor principale ale construcţiei socialiste la sate şi ale sporirii producţiei agricole. Trebuie să se acorde o mai mare atenţie răspîndirii realizărilor ştiinţei agricole şi a experienţei gospodăriilor fruntaşe, organizîndu-se vizitarea gospodăriilor colective cu bune rezultate de către membrii gospodăriilor rămase în urmă şi de către ţăranii întovărăşiţi şi individuali ; să se folosească mai mult în munca politică de masă colectiviştii din gospodăriile fruntaşe.

Tovarăşi,

Aplicarea măsurilor prezentate în expunerea de faţă va asigura realizarea cu succes a măreţelor sarcini puse de Congresul al III-lea în domeniul construcţiei socialiste la sate şi în dezvoltarea agriculturii. Avem toate condiţiile necesare ca măsurile propuse să fie traduse în viaţă.

Încheierea colectivizării agriculturii va schimba întreaga viaţă a satului, modul de organizare a agriculturii, va determina un puternic avînt al forţelor de producţie la sate, creşterea producţiei agricole, continua îmbunătăţire a nivelului de trai al oamenilor muncii, întărirea economiei socialiste, va ridica pe o treaptă superioară alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime. Acesta va fi un eveniment de însemnătate hotărîtoare pentru desăvîrşirea construcţiei socialismului în ţara noastră.

Ne exprimăm convingerea că organele de partid şi de stat, oamenii muncii de la oraşe şi sate vor munci cu avînt, perseverenţă şi entuziasm pentru realizarea acestei sarcini istorice.

Informaţii

Simbătă după-amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Praga, grupul de activişti ai Partidului Muncitoresc Romîn, condus de tov. Simion Bughici, membru al C.C. al P.M.R., care a făcut o vizită în R.S. Cehoslovacă pentru a studia experienţa organizaţiilor Partidului Comunist din Cehoslovacia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii grupului au fost salutaţi de activişti ai C.C. al P.M.R., precum şi de reprezentanţi ai Ambasadei R.S. Cehoslovace la Bucureşti.

★

Lordul Robert J. G. Boothby, preşedintele grupului parlamentar pentru dezvoltarea comerţului dintre Est şi Vest, care ne-a vizitat ţara, a părăsit simbătă dimineaţa Capitala. Vicepreşedintele acestui grup, sir Leslie Plummer, membru al grupului parlatar anglo-romîn din Camera Comunelor, a plecat cu o zi înainte.

(Agerpres)

Macheta volumului IV al Istoriei Romîniei

Timp de trei zile a avut loc la Academia R. P. Romîne dezbaterea machetei volumului IV al Istoriei Romîniei.

Lucrarea are trei părţi. Prima : „Revoluţia de la 1848. Formarea statului naţional romîn. Dezvoltarea capitalismului pînă la cucerirea independenţei Romîniei (1848—1877)", a doua : „Intensificarea dezvoltării capitalismului (1878—1900)", a treia : „Romînia la începutul perioadei imperialismului (1900—1917)".

Volumul este elaborat de un colectiv de istorici sub îndrumarea acad. P. Constantinescu-Iaşi.

În cursul dezbaterilor care au avut loc s-a făcut o analiză amănunţită a lucrării, s-au făcut observaţii critice asupra diverselor capitole, propunîndu-se completări şi îmbunătăţiri.

În încheierea dezbaterii, a luat cuvîntul acad. Atanase Joja, preşedintele Academiei R. P. Romîne.

SPECTACOLE

Teatre

SALA PALATULUI R.P.R.: Concert simfonic (prezintă Filarmonica de Stat „George Enescu" — orele 11) ; TEATUL „CONSTANTIN NOTTARA" (La grădina de vară „9 Mai"): Cîntă privighetorile (orele 20) TEATRUL „CONSTANTIN TĂNASE" — Sala Savoy : Revista 62 ; GRĂDINA BOEMA : Concert expres.

Cinematografe

Patria, Elena Pavel, Înfrăţirea între popoare, Gh. Doja : Dragostea şi pilotul secund ; **Republica, I. C. Frimu, Mioriţa, Volga :** Cerasella ; **Magheru, Lumina, Flacăra :** Circul ; **V. Alecsandri, Maxim Gorki, V. Roaită, Donca Simo:** Aeroportul nu primeşte; **Bucureşti, Arta, 30 Decembrie :** Vikingii; **Central, Griviţa :** Strada Săracă ; **Timpuri Noi :** Marele concert ; **13 Septembrie :** Corabia zburătoare, Veneţia luna şi tu; **Tineretului, Cultural, Popular ;** Adio copilărie ; **Victoria, Al. Popov :** Darclée ; **C. David :** Frumoasa aventură ; **Unirea, Floreasca :** Piticul vrăjitor : **Al. Sahia, Moşilor, Libertăţii :** Duelul ; **M. Eminescu, T. Vladimirescu:** Corabia zburătoare ; **Munca :** Rosemarie ; **23 August, G. Coşbuc :** Avionul pleacă la ora 9 ; **16 Februarie:** Dragostea te aşteaptă ; **Ilie Pintilie :** Volga-Volga ; **8 Mai :** La ordin să trăiţi ; **N. Bălcescu :** Cielito Lindo ; **G. Bacovia :** Enrico Caruso ; **Drumul serii :** Am supravieţuit morţii mele; **Olga Bancic :** Lady Hamilton ; **Aurel Vlaicu :** Volga-Volga ; **B. Delavrancea :** Setea.

Sport

Atletism

Pe stadionul „V. I. Lenin" din Moscova a început simbătă tradiţionalul concurs internaţional de atletism „Memorialul fraţilor Znamenski" la care participă sportivi şi sportive din 23 de ţări ale lumii. Un remarcabil succes a repurtat recordmana lumii Iolanda Balaş care a cîştigat proba de săritură în înălţime cu 1,85 m. Pe locurile următoare s-au clasat Galina Dolia (U.R.S.S.) — 1,73 m şi Taisia Cencik (U.R.S.S.) — 1,65 m. Alte performanţe valoroase realizate în prima zi au fost obţinute de Tamara Press (U.R.S.S.) la aruncarea greutăţii cu 17,41 m, Sîn Kin Dan (R.P.D. Coreeană) care a parcurs 400 m plat în 53" 5/10 şi Anatoli Mihailov (U.R.S.S.) la 110 m garduri cu timpul de 13" 9/10.

Cursa de 5.000 m plat dotată cu unul din marile premii ale memorialului a fost cîştigată de campionul olimpic Piotr Bolotnikov (U.R.S.S.) cu timpul de 13'58" 4/10. Andrei Barabaş (R.P.R.) s-a clasat pe locul 4 cu 14'04" 6/10. În absenţa lui Brummel care se rezervă pentru meciul U.R.S.S.–S.U.A. proba de săritură în înălţime a revenit compatriotului său Robert Savlakadze cu 2,10 m.

Fotbal

Stadionul Dinamo a găzduit simbătă după-amiază întîlnirea amicală de fotbal dintre echipa Progresul Bucureşti şi reprezentativa de tineret a Capitalei. Fotbaliştii de la Progresul au cîştigat cu scorul de 5—2 (2—1)

★

La Moscova s-a disputat simbătă întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele U.R.S.S. şi Norvegiei, contînd pentru preliminariile campionatului mondial. Fotbaliştii sovietici au repurtat victoria cu scorul de 5—2 (3—0) prin punctele marcate de Bubukin (2), Metreveli, Ponedelnik şi Meshi. Cele două goluri ale echipei oaspete au fost înscrise de Hansen.

Sah

Finala campionatului european de şah pe echipe a continuat cu desfăşurarea întîlnirilor din penultima rundă. Reprezentativa U.R.S.S. a avut de data aceasta ca adversar echipa R. P. Ungare în faţa căreia conduce cu $4^1/_2$—$1^1/_2$ puncte după terminarea a 6 partide. La prima masă, campionul mondial Botvinnik a reuşit să-l învingă în 31 de mutări pe marele maestru Szabo, deşi acesta la un moment dat avea mare avantaj. Smîslov a cîştigat la Bilek, Tal l-a învins pe Portisch, Furman pe Forintos în timp ce Polugaevski a pierdut la Pogats. S-a terminat remiză partida dintre marii maeştri Barcza şi Petrosian. În meciul R. S. Cehoslovacă—Iugoslavia scorul este egal $3^1/_2$—$3^1/_2$ Spania conduce cu 5—3 asupra R. F. Germane.

Prin victoria obţinută de Petrosian la Hort, întîlnirea U.R.S.S.—R. S. Cehoslovacă din turul 8 s-a terminat cu $8^1/_2$—$1^1/_2$ puncte în favoarea şahiştilor sovietici.

Nataţie

În cadrul unui concurs de nataţie desfăşurat simbătă la Rostock înnotătoarea Barbara Goebel (R. D. Germană) a stabilit un nou record mondial în proba de 100 m. bras cu timpul de 1'18" 2/10. Vechiul record mondial era de 1' 19".

La Moscova a apărut

O culegere de cuvîntări ale lui N. S. Hruşciov

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a apărut o culegere de cuvîntări ale lui N. S. Hruşciov, în două volume, despre politica externă a Uniunii Sovietice. Culegerea cuprinde cuvîntările, convorbirile şi interviurile în legătură cu probleme ale politicii externe a U.R.S.S. şi cu situaţia internaţională, publicate în presa sovietică în anul 1960.

Preşedintele Republicii Ghana va vizita U. R. S. S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite : Dr. Kwame Nkrumah, preşedintele Republicii Ghana, care, după cum se ştie, a acceptat invitaţia lui N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., de a face o vizită în Uniunea Sovietică, va sosi la Moscova la 10 iulie.

I. Gagarin a sosit la Helsinki

HELSINKI 1 (Agerpres). — La 30 iunie a sosit la Helsinki la invitaţia Asociaţiei „Finlanda-U.R.S.S.", primul cosmonaut, maiorul Iuri Gagarin. La gara Helsinki el a fost întîmpinat de numeroşi reprezentanţi ai opiniei publice din capitala finlandeză, de conducătorii Asociaţiei „Finlanda-U.R.S.S.", de ziarişti finlandezi şi străini.

Pe scurt

MOSCOVA. — Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au oferit la 30 iunie în marele Palat al Kremlinului un prînz în cinstea delegaţiei guvernamentale şi de partid a R.P.D. Coreene.

La prînz au fost prezenţi şeful delegaţiei R.P.D. Coreene, Kim Ir Sen, preşedintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea, preşedintele Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene, membrii delegaţiei, iar din partea sovietică, Nikita Hruşciov şi alţi conducători ai partidului şi guvernului, precum şi alte personalităţi oficiale.

ROMA. — La 30 iunie, în oraşul Grugliasco (în apropiere de Torino) s-a deschis Congresul oraşelor-victime ale fascismului. La congres au sosit reprezentanţi din Stalingrad (U.R.S.S.), Coventry (Anglia), Liège (Belgia), Kragujevac (Iugoslavia), Şvermovo şi Lidice (Cehoslovacia), Marzabotto, Capri, Santhia (Italia) şi din alte oraşe.

WASHINGTON 1 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia United Press International, încercarea de a plasa pe orbită la 30 iunie un satelit al S.U.A. de pe insula Wallops (statul Virginia) s-a soldat cu un eşec.

DE PESTE HOTARE

In drum spre Ulan Bator

Delegaţia de partid şi guvernamentală a R. P. Romîne a plecat din Moscova

MOSCOVA 1 (Agerpres). — Simbătă a părăsit Moscova plecînd spre Ulan Bator, delegaţia C.C. al P.M.R. şi a guvernului R.P. Romîne condusă de tovarăşul Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al C. C. al P. M. R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Romîne, care va lua parte la cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Popular Revoluţionar Mongol şi la cea de-a 40-a aniversare a revoluţiei populare mongole.

Pe aeroportul Vnukovo au fost prezenţi tovarăşii: A. N. Kosîghin, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., P. N. Pospelov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., V. N. Novikov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., A. N. Şelepin, preşedintele Comitetului Securităţii de Stat de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., precum şi alte persoane oficiale.

Au fost, de asemenea, prezenţi membrii Ambasadei R.P. Romîne la Moscova, în frunte cu G. Stoian, însărcinat cu afaceri ad-interim, precum şi membrii Ambasadei R. P. Mongole la Moscova.

Tratativele sovieto-americane cu privire la dezarmare

WASHINGTON 1 (Agerpres). — TASS transmite : În seara zilei de 30 iunie, participanţii la tratativele sovieto-americane cu privire la dezarmare au dat publicităţii următorul comunicat comun :

„Reprezentanţii guvernelor Statelor Unite şi Uniunii Sovietice, care de la 19 iunie au avut la Washington schimburi de păreri în problemele referitoare la dezarmare şi la reluarea tratativelor în cadrul unui organ de resort, asupra componenţei căruia urmează să se cadă de acord, au hotărît să anunţe o întrerupere a şedinţelor lor pînă la 17 iulie.

Şedinţele vor fi reluate la Moscova corespunzător cu înţelegerea realizată înainte de 19 iunie de către reprezentanţii celor două guverne în sensul că prima jumătate a tratativelor va avea loc la Washington, iar cea de-a doua la Moscova".

Vizita tovarăşilor T. Jivkov şi A. Iugov în R. P. Ungară

SOFIA 1 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia B.T.A., T. Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, şi A. Iugov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, au făcut o vizită de prietenie în Ungaria între 23 şi 30 iunie, la invitaţia C.C. al P.M.S.U. şi a guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar. Ei au avut convorbiri cu J. Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., F. Münnich, preşedintele guvernului ungar, şi cu alţi conducători ungari. În timpul întrevederilor s-au discutat probleme internaţionale actuale şi relaţiile reciproce dintre cele două partide şi ţări frăţeşti. În cadrul tratativelor ei au constatat deplina unitate de păreri în toate problemele discutate.

Ambele părţi au subliniat că în momentul de faţă apărarea păcii impune popoarelor şi conducătorilor lor o luptă susţinută pentru dezarmare generală şi pentru reglementarea problemei germane. Ambele părţi consideră că este necesară încheierea cît mai grabnică a Tratatului de Pace cu Germania şi sprijină propunerile guvernului Uniunii Sovietice în problema germană, condamnă politica de zăngănire a armelor, practicată de conducătorii unor ţări occidentale.

Conducătorii celor două ţări frăţeşti au constatat existenţa unor mari posibilităţi pentru extinderea colaborării economice. În acest scop ei au căzut de acord să însărcineze o comisie mixtă a celor două ţări cu elaborarea propunerilor corespunzătoare.

La 30 iunie T. Jivkov şi A. Iugov s-au reîntors în Bulgaria.

Mari demonstraţii anticolonialiste în Algeria

ALGER 1 (Agerpres). — Declaraţiile conducătorilor Franţei privitoare la împărţirea Algeriei au produs o vie nemulţumire în rîndul poporului algerian.

După cum relatează din Alger corespondenţii agenţiilor de presă occidentale, în dimineaţa zilei de 1 iulie la Alger şi Oran populaţia algeriană a declarat o grevă generală de protest împotriva planurilor franceze de împărţire a Algeriei.

Agenţia France Presse subliniază că în primele ore ale dimineţii de 1 iulie la Alger şi Oran au avut loc puternice demonstraţii de masă ale populaţiei algeriene. Demonstranţii purtau steaguri ale mişcării de eliberare naţională şi scandau lozincile : „Trăiască guvernul provizoriu al Republicii Algeria !", „Republica Algeria !", „Trăiască Ferhat Abbas !".

Împotriva demonstranţilor au fost aduse importante forţe de poliţie şi jandarmi care au deschis focul asupra lor. La Alger, în cartierul arab al oraşului, şi la Blida, au avut loc ciocniri serioase între poliţiştii înarmaţi şi demonstranţi. Simbătă seara agenţia France Presse relata că potrivit bilanţului oficial comunicat de autorităţile franceze, ciocnirile care au avut loc la Alger şi Blida s-au soldat cu 10 morţi şi 71 de răniţi.

Cu prilejul aniversării P. C. Chinez

PEKIN 1 (Agerpres). — La 1 iulie, în ziua împlinirii a 40 de ani de la convocarea primului congres al Partidului Comunist Chinez, la Pekin s-a deschis Muzeul de Istorie a Revoluţiei Chineze. Muzeul se referă la perioada de peste 100 de ani a luptei revoluţionare a poporului chinez. Locul principal în muzeu îl ocup documentele, relicvele revoluţionare şi alte exponate oglindind activitatea Partidului Comunist Chinez, care, parcurgînd o cale grea şi complicată de luptă, a dus poporul chinez la victoria revoluţiei şi sub conducerea căruia poporul chinez de 650.00.000 construieşte acum socialismul.

Cu prilejul acestei importante date au mai fost deschise muzee de istorie a Partidului Comunist Chinez la Şenian, Anşan, Tianţzin, Bensi şi alte oraşe

„Tineretul romîn are posibilităţi nelimitate de a se dezvolta în toate domeniile"

Relatările unor membri ai delegaţiei finlandeze de tineret care ne-a vizitat ţara

HELSINKI (Agerpres). — La 29 iunie, posturile de radio finlandeze au transmis în cadrul unei emisiuni pentru tineret interviul acordat unui corespondent al Radiodifuziunii finlandeze de către Pentti Kymensalo, preşedintele Uniunii Tineretului social-democrat. Kymensalo a subliniat că recenta vizită a delegaţiei de tineret finlandeze în R. P. Romînă a fost utilă şi a arătat că membrii delegaţiei au avut posibilitatea de a cunoaşte o serie de întreprinderi industriale, unităţi agricole şi instituţii de cultură şi artă din Romînia.

El a vorbit de asemenea de condiţiile de viaţă ale tineretului romîn, menţionînd printre altele că tineretului din R. P. Romînă îi sînt asigurate largi posibilităţi de a învăţa şi de a-şi dezvolta aptitudinile. Atît în învăţămîntul mediu cît mai ales în cel superior, statul asigură multor tineri burse.

Vorbitorul şi-a exprimat convingerea că vizita sa va contribui la dezvoltarea în viitor a legăturilor între tineretul finlandez şi tineretul romîn.

Ziarul „Kansan Uutiset" a publicat, sub semnătura vicepreşedintelui Uniunii tineretului democrat din Finlanda, Ossi Sjöman un articol în care se subliniază importanţa vizitei delegaţiei finlandeze de tineret în R. P. Romînă, arătînd că în cursul acestei vizite delegaţia tineretului finlandez a putut cunoaşte aspecte din viaţa economică, culturală, sportivă a tineretului romîn. În articol se subliniază : „Tineretul romîn are posibilităţi nelimitate de a se dezvolta în toate domeniile. În Romînia, tineretului i se acordă o mare încredere şi această încredere îl face să ia o parte activă şi plină de răspundere la munca de construcţie a ţării sale".

O demonstraţie a studenţilor din oraşul italian Firenze împotriva politicii guvernului Fanfani. Pe pancarte se poate citi : „Sîntem împotriva planurilor guvernului Fanfani !".

Trupe britanice au debarcat în Kuweit

LONDRA 1 (Agerpres). — Folosind drept pretext cererea guvernului Kuweitului şi „apărarea intereselor" acestuia, trupe engleze au intrat în Kuweit. Anunţînd aceasta la 1 iulie, Ministerul Afacerilor Externe al Angliei a afirmat că trupele britanice au fost trimise în Kuweit în virtutea unor „angajamente" care ar fi fost asumate de Anglia. Tot la 1 iulie, postul de radio Bagdad a transmis un protest vehement împotriva debarcării trupelor britanice în Kuweit, declarînd că această acţiune a guvernului englez este „cu totul nejustificată" şi dezminţind oficial ştirea că trupe irakiene ar fi concentrate la frontiera dintre Irak şi Kuweit.

Agenţia France Presse consideră că debarcarea trupelor engleze în Kuweit este cu atît mai surprinzătoare cu cît nimeni nu crede în „ameninţarea unei intervenţii militare din partea Irakului". Aceeaşi agenţie citează declaraţiile unor oficialităţi din Bagdad care au arătat că „guvernul irakian nu a avut niciodată intenţia să utilizeze forţa împotriva Kuweitului".

France Presse anunţă de asemenea că la 1 iulie trupe ale Arabiei Saudite au pătruns în Kuweit.

★

NEW YORK 1 (Agerpres). — Emirul Kuweitului a trimis o telegramă preşedintelui Consiliului de Securitate prin care cere convocarea de urgenţă a Consiliului de Securitate în legătură cu situaţia din Kuweit.

In Franţa continuă manifestaţiile ţărăneşti

PARIS 1 (Agerpres).—Toate agenţiile de presă relatează că în regiunile cele mai diferite ale Franţei continuă manifestaţiile ţărăneşti.

Agenţia France Presse enumeră astfel o serie de departamente mai ales din sudul Franţei, unde agricultorii şi viticultorii au continuat să ridice baraje pe şoselele naţionale — în special pe şoseaua Paris—Nisa. Simbătă dimineaţa, relatează corespondentul agenţiei Reuter, localităţile Salon de Provence (în apropiere de Marsilia) şi Manosque, în regiunea Alpilor francezi, erau complet izolate de manifestanţi care blocaseră drumurile. Demonstraţii, adaugă aceeaşi agenţie, au avut loc în cele mai diferite regiuni, de la Perpignan, în sud pînă la Lille, în nordul Franţei.

Agenţia United Press International, care subliniază, de asemenea, că manifestaţiile ţărăneşti continuă în ciuda apelurilor liderilor sindicatelor de agricultori, relatează de exemplu că în apropiere de oraşul Pontarlier, în estul Franţei, ţăranii au ridicat baraje, blocînd circulaţia, rezistînd atacurilor poliţiei care a încercat să-i împrăştie.

Aspect din timpul unei demonstraţii a ţăranilor francezi din regiunea Dourdan. Pe pancarte se poate citi : „Debré, încetează cu promisiunile, vrem fapte !"

Simpozion pentru problemele ocrotirii mamei şi a copilului

BERNA 1 (Agerpres). — La 26 iunie a început la Berna simpozionul pentru problemele ocrotirii mamei şi copilului în Europa, organizat de Organizaţia Mondială a Sănătăţii (O.M.S.). În cursul dezbaterilor, delegatul R. P. Romîne, dr. Gh. Goldiş, a luat cuvîntul la problemele de etiopatogenia malformaţiilor congenitale, prevenirea şi combaterea infecţiilor la noi născuţi, aspectele medicale ale pubertăţii şi accidentele la copii. Preşedintele simpozionului, dr. Deen (Irlanda), a apreciat intervenţiile delegatului R. P. Romîne ca fiind deosebit de valoroase şi utile lucrărilor simpozionului.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii" Tel. 17.60.1, Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.